

Četvrtak, 12. oktobar 2006.

Svedok Slavko Stijaković

Otvorena sednica

Optuženi su pristupili Sudu

Početak u 9.33 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA PARKER: Dobro jutro, gospodine. Hteo bih da vas podsetim na svečanu izjavu koju ste dali na početku vašeg svedočenja i koja je još uvek na snazi.

SVEDOK STIJAKOVIĆ: Hvala.

SUDIJA PARKER: Izvolite, gospodine Boroviću.

ADVOKAT BOROVIĆ: Dobro jutro i hvala časni Sude.

GLAVNO ISPITIVANJE: ADVOKAT BOROVIĆ – NASTAVAK

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Gospodine Stijakoviću, da li biste bili ljubazni da objasnite razliku između osmatračnice, komandnog mesta i štaba?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Ova tri pojma su blisko vezana sa... za nivoa komandovanja u vojsci. Osmatračnice organizuju komandiri odeljenja, komandiri vodova i komandiri četa. Komandno mesto organizuju komande bataljona, komande brigade i viši nivoi komandovanja. A štab je stručno telo ili organ koji za potrebe višeg nivoa komandovanja stručno analizira probleme i predlaže upotrebu jedinice shodno zadatku koji predstoji.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li ste vi ikada čuli da je kuća oca Stanka Vujanovića, u kojoj je bila osmatračnica kapetana Radića, bilo kada u bilo kom periodu služila kao komandno mesto ili kao štab za oslobađanje Vukovara?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Ja nikad nisam čuo da je to bilo komandno mesto. Komandno mesto Prvog bataljona je bilo u ulici Svetozara Markovića, što sam vam juče i rekao.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Pošto smo do sada u izvesnom periodu ovog suđenja imali nedoumice, bar jedan deo u ovom Sudu - šta znači komandir, a šta znači komandant - kao neko ko je neposredno učestvovao u komandovanju, bio potčinjen komandiru čete, da li možete definitivno da objasnite razliku u vojnom stručnom smislu šta je komandir, a šta je komandant?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Komandir je najniži nivo komandovanja, kada se misli o licu, personalno. I u vojsci našoj komandiri su: komandiri odeljenja, komandiri vodova i komandiri četa. A od... dalje, komandanti su: komandant bataljona, komandant brigade, komandant divizije, komandant korpusa i tako dalje. To znači da je pojam komandir vezan za niži nivo komandovanja, jer do komandira

čete - ne postoji štab, ne postoji stručni organ, ne postoji telo koje komandantu opslužuje za njegovo donošenje odluka. To znači da komandir čete nema svoj štab, nego samo svog pomoćnika, odnosno - lice koje mu logistički pomaže.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala. Dok ste bili u Vukovaru, da li ste čuli da je Vojislav Šešelj, predsednik jedne političke partije u to vreme, bio u poseti Vukovaru?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Da. Ja sam čuo da je imenovano lice bilo u poseti na ratištu.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li znate nešto o tome? Bilo šta?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Ja znam da je jedno jutro prilikom redovnog pripemanja zadatka, u našu komandu došao komandant odreda Leva Supoderica, Lančužanin Milan. On mi je rekao da je tokom proteklog dana u njegovu jedinicu dolazio gospodin Vojislav Šešelj. Pitao me je da li sam ja imao vremena ili mogućnosti takođe da prisustvujem, ili zašto nisam prisustvovao tom susretu. Ja sam Milanu rekao da je naše komandno mesto u ulici Svetozara Markovića i tu primamo goste.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala. Da li je major Tešić kao komandant Prvog motorizovanog bataljona išao na komandno mesto Operativne grupe Jug i da li je to bilo svakodnevno?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Ispred Prvog motorizovanog bataljona i privremenog sastava Prvog jurišnog odreda, major Tešić u funkciji komandanta, nekada je dnevno i više puta odlazio, povremeno svaka tri, četiri dana na referisanja, ali je bio jedino lice koje je u pretpostavljenu komandu odlazilo iz našeg sastava.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala. Gospodine Stijakoviću, izjavili ste to već, da je nakon dvadesetak dana od početka napada u borbena dejstva uključen i lokalni odred Leva Supoderica, čiji je komandant bio Milan Lančužanin Kameni. Moje pitanje glasi, i da li se vi s tim slažete: da li je Lančužanin po njegovom pridavanju JOD-u 1, zadatke primao od komandanta Prvog motorizovanog bataljona?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Kada je shodno naredbi od 29. desetog pretpostavljene komande, formiran jurišni odred sastava koji sam juče na crtežu prikazao, komandant odreda Leva Supoderica je bio Milan Lančužanin. Time je on od pomenutog datuma dolazio i dobijao zadatke od komandanta Prvog jurišnog odreda.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Komandant Teritorijalne odbrane Vukovar, rekli ste, bio je kapetan prve klase Dušan Jakšić. Moje pitanje glasi: da li je on u određenom periodu bio smenjen i ko je došao na njegovo mesto? Da li je vama to poznato?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam rekao da je komandant odreda Petrova gora bio kapetan Jakšić. I to lice je shodno pomenutoj naredbi od 29. desetog redovno dolazilo na prijem zadatka, referisanje i dogovor sa majorom Tešićem u vezi predstojećih zadatka.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Pre nego što se pojavio na komandnom mestu, on to takođe ne poriče, Jakšić izjavljuje da je ranije primao naredbe od komandanta Operativne grupe Jug, Mileta Mrkšića, pre nego što je...

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Pre nego što je formiran jurišni odred. Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A nakon toga, već ste objasnili. U redu.

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: A nakon toga po naredbi od 29. desetog.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: I prima... naredbe od majora Tešića, je l' tako?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li je tačno da je u borbenim dejstvima kapetan Radić stalno bio u borbenom rasporedu svojih jedinica? Kratko...

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Kapetan...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE:... ako može?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR:... Kapetan Radić je za vreme borbenih dejstava, po mom saznanju, bio disciplinovan oficir. Za svako napuštanje jedinice, tražio je odobrenje od majora Tešića.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. A da li je on svakodnevno dolazio na komandno mesto Prvog motorizovanog bataljona, i da li je to bilo najčešće nakon... kada se komandant Prvog motorizovanog bataljona vrati sa komandnog mesta Operativne grupe Jug?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Da. Ispred Treće motorizovane čete, na svako referisanje, u ime njegove čete dolazio je samo i isključivo kapetan Radić.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Definitivno, da li se sećate pošto ste se o tome se nešto izjašnjavali, da li je na redovnom brifingu 20. uveče, da li to možete sa sigurnošću potvrditi, bio i Miroslav Radić?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Šta možete reći kao pretpostavljeni starešina o kapetanu čete Miroslavu Radiću za vreme vukovarskih dešavanja?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: To bi bila duga priča.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Izvolite?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Pokušaću reći nekoliko rečenica. Kapetan Radić je oficir koji je pre borbenih dejstava u Vukovaru, uvek imao problema sa starešinskim sastavom u svojoj jedinici. Problemi su bili zbog nepopunjenosti starešinama ili starešinama lošijeg kvaliteta. Na našu veliku radost, u tu četvu, nekih mesec dana pre borbenih dejstava, premešten je poručnik Voštić Radoje. I dobio je zadatak ili dužnost komandira Prvog voda i ujedno Radićevog zamenika. Tada je kapetan Radić prvi put dobio izvrsnog oficira, jer je poručnik Voštić završio Vojnu akademiju kao jedan od najboljih studenata. Na ratištu su ta dva oficira, on, kapetan Radić i poručnik Voštić pokazali visok nivo odgovornosti za ljude, brigu za vojnike. I znam od prvog dana rata, kada je tenk u Novoj ulici nasukao se na zaostali kamion, znam da je kapetan Radić sklonio vojsku da ne bude povređena, a on pokušavao dejstvom, ličnim dejstvom da obezbedi izvlačenje posade iz tenka. Znam da je poručnik Voštić, kao jedan od odličnih oficira, uvek vodio svoju grupu ispred. Znači, on je bio na čelu grupe. I kao takav, u prvim danima sukoba, sećam se negde početkom oktobra, peti, četvrti, koji je bio datum, poginuo je poručnik Voštić. Pogibija poručnika Voštića je na kapetana Radića delovala visoko motivaciono. I on

je u želji da izvrši dobijeni zadatak, još odgovornije radio poslove koje je imao. Mi smo, komanda, Tešić i ja, često upozoravali kapetana Radića da i sebe pričuva, obzirom na pogibiju poručnika Voštića. Sećam se jednog dana da je prozujala vest da je kapetan Radić ranjen. Bili smo jako zabrinuti. Ispostavilo se da je on stvarno bio gađan, ali da je projektil pogodio u pištolj. Ni tad se nije pokolebao, nego vojnički disciplinovan... disciplinovan nastavio da izvršava dobijeni zadatak. On je bio hrabar, odgovoran i odlučan, ali nadasve disciplinovan. Tvrdim da nijedan oficir nama potčinjen, nije tako slušao. Zato je njegova jedinica i najuspešnije izvodila dobijeni zadatak. Zato je i prošao najduži put do Milovog brda. Zato je i prvi predložen i nagrađen da ode sa ratišta, obiđe svoju porodicu. Jednom rečju, kad bi se ponovili zadaci, slični koje smo imali, ja bih opet želio za potčinjenog kapetana Radića.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Gospodine Stijakoviću, ja sam propustio, odnosno, vi niste očigledno na samom početku rekli sve o tome koje ste škole završili pre nego što ste zauzeli važna mesta u jugoslovenskoj vojsci. Posle završene Vojne akademije, čini mi se da ste rekli da ste bili još na nekom školovanju, ali niste do kraja to ispričali Sudu, i da li je to uopšte važno?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Za konkretan događaj nije važno. Do odlaska na ratište, završio sam Vojnu akademiju, Fakultet političkih nauka, određene kurseve u vojsci koji su bili, stekao zvanje predavača predmeta Taktike i to je do rata tako bilo.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A nakon rata?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Nakon rata sam završio komandno-štabno usavršavanje. To je učilište naše ili Akademija u Beogradu za nivo komandovanja brigadom. A nakon toga, završio sam školu nacionalne odbrane. To je najviši nivo školovanja oficira Vojske Jugoslavije, odnosno danas Vojske Srbije. I u oba učilišta ili na obe akademije postigao sam odličan uspeh sa jednim od najviših proseka. Trenutno sam u zvanju docenta predmeta Vojne strategije.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala, gospodine Stijakoviću.

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude, ja sam završio glavno ispitivanje ovog svedoka.

SUDIJA PARKER: Hvala, gospodine Boroviću. Gospodine Domazet, da li vi imate pitanja?

ADVOKAT DOMAZET: Hvala, časni Sude. Odbrana gospodina Mrkšića nema pitanja za ovog svedoka.

SUDIJA PARKER: Hvala. Gospodine Lukiću?

ADVOKAT LUKIĆ: Dobar dan, poštovani Sude. Neću dugo, iako sam stavio ovaj stalak ispred sebe, nego ću malo da radim s papirima. Imam nekoliko pitanja za ovog svedoka.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT LUKIĆ

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Gospodine Stijakoviću, dobar dan.
SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Dobar dan.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ja sam Novak Lukić, a već sam se predstavio. 'Oćete prvo reći Sudu, da ne bude zabune, kada ste me upoznali?
SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam vas upoznao preksinoć u holu hotela gde boravim.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Koji je bio povod našeg susreta? Možete reći kol'ko je trajao naš susret?
SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Pa vi ste izrazili želju da me vidite, da me konsultujete u vezi nekih pitanja o kojima će biti govora ovde. I naš razgovor je trajao između 10 i 15 minuta.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Reći ću nažalost. Hteo sam više da pričam sa vama, ali mor'o sam da dam ipak vremena vašem glavnom braniocu i timu koji vas je pozvao?
SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Da, ali ja sam vam rekao da sam umoran od puta i da...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Tako je. I to sam... Jeste, i to sam hteo da ispoštujemo takođe. Vi ste došli baš to veče u Hag. Ja ću vam postaviti par pitanja vezana za same borbena dejstva, za događanja u Vukovaru. Mi smo tokom izvođenja dokaza svedoka Tužilaštva, čuli mnogo o borbenim dejstvima, a mislim ne toliko dovoljno s naša strane. Molio bih da opet uzmete ispred sebe ratni dnevnik. Tu je u setu dokumenata.

ADVOKAT LUKIĆ: Časni Sude, ja molim da se na ELMO stavi, to je dokaz ratni dnevnik Gardijske brigade... samo... to je dokazni predmet broj 401. Na engleskom jeziku L010-0499, to je stranica 4 dnevnika.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Pitaću vas pre nego što pogledate u dnevnik gospodine Stijakoviću....
SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Samo da nađem. Ja... recite...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ne, ne, ne. Ja ću vama reći koja je strana, a prvo ću da vas pitam....
SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Dobro.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE:... pa ću vam reći. Da li se sećate nekog incidenta, gde je napadnuto vaše sanitetsko vozilo?
SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Da, sećam se.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Onog što se sećate, opišite nam taj događaj? Ko ga je napao, i šta se tom prilikom dešavalo?
SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Pa to je bilo na samom početku borbenih dejstava. Mi smo u našoj jedinici imali sanitetsko vozilo marke *Pinzgauer*. Ono je bilo vidno obeleženo znakom Crvenog krsta i tim vozilom je upravljao vozač, a suvozač je najčešće bio doktor. Zadatak te ekipe je bio da svugdje i svagdje, gde god

vidi nekog povređenog, a na osnovu zakletve koju doktori polažu, pruže pomoć i zbrinu lica, i to ne samo one koji su pripadnici jednog ili drugog sukobljenog tabora, nego svako lice. Desilo se da je na pravcu Prve motorizovane čete, gde je dejstvovao, ili gde je zadatak izvršavao kapetan Bojkovski, u jednoj minobacačkoj vatri protivnika, došlo do ranjavanja dva ili tri vojnika njegove jedinice. Mi smo hitno uputili sanitet, a pošto je to bila otvorena ulica, sanitet je pri prilasku ranjenim vojnicima takođe bio izložen vatri. Znači, dejstvo... vozilo je izbušeno snajperskom vatrom. A neposredno kad su stigli na mesto da pomognu povređenima, otpočela je ponovo minobacačka vatra. Tako da je vozilo pogodeno. Međutim, i dalje je ostalo u pokretnom stanju. Doktor je pokupio ovu trojicu ljudi, zbrinuo i kad se vratio, došao nama na komandno mesto, prijavio taj slučaj. Tako da se toga odlično sećam, a posebno se sećam uplašenog doktora koji je tresao se kao prut.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Pogledajte upis u ratni dnevniku, to je 3. oktobar, odnosno 2. oktobar u 16.00 časova.

ADVOKAT LUKIĆ: Ja sam mislio da se na ELMO zbog sudija stavi engleska verzija, pa sam zato dao stranicu... referencu engleske stranice.

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: 2. u 16.00, rekli ste?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Jeste.

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Evo, ja ću pročitati naglas, vi kažete samo da li sam dobro pročit'o. Znači: "Selo Negoslavci, 2. oktobar, 16.00 časova, komandant Prvog motorizovanog bataljona je izvestio da je pogodeno sanitetsko vozilo i da je uništeno. Ima povređenih". Je l' se to odnosi na taj događaj koji ste opisali?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: To se odnosi na taj događaj, s tim što vozilo nije bilo uništeno.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro.

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Ali je bilo povređenih.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. I jedno drugo pitanje vezano za... takođe ratni dnevnik, upis iz dnevnika. Generalno me interesuje u tim borbenim dejstvima gde su učestvovala vaše jedinice, koja je bila, da kažem, vatrena snaga suprotnih... suprotne strane? Kojim su se oni sredstvima vojne tehnike koristili u borbi sa vama?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam od prvog dana borbenih dejstava uistinu bio iznenađen sa kakvom je organizacijom, kadrovima i tehnikom raspolagala suprotna strana. Znači, od dejstava artiljerijskog oruđa, minobacača 120 milimetara, minobacača 60 milimetara, oklopnih sredstava, protivooklopnih sredstava, mina, snajperskog oružja i dum-dum metaka koji su čak upotrebljavani u jednom periodu. Znači, bio sam kao starešina iznenađen sa kakvom su tehnikom protivnici raspolagali. Drugo, bio sam iznenađen sa kakvom su organizacijom i stručnošću pripremili odbranu tog okupiranog dela grada. Na svakom mestu, vrlo uigrane pokretne ekipe za intervenciju. I što je posebno važno, što mi je i gospodin Jagetić prvog dana objasnio, suprotna strana je potpuno blokirala taj deo grada. Ptica nije mogla ući i izaći. Ni stanovnik obični, ni bilo ko, izuzev putevima koje su oni kontrolisali. A po mom saznanju, to je bio isključivo Bogdanovački put, i neki kolski put preko sela Lužac. Tako da to iznenađenje potvrđuje i činjenica da smo mi u deblokadi kasarne ostali

gotovo 20 dana. Da se kretanja ljudi nisu mogla u toku dana izvoditi baš zbog minobacačke i artiljerijske vatre. Jer ljudi, kad počnu da padaju mine, beže.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Dovoljno je... mislim dovoljno jasan odgovor. Evo, možemo pogledati upis koji sam ja pronašao za 9. oktobar u 11.06 časova. Postavljam vama pitanje jer se odnosi na vaš... na vašu jedinicu. Ja ću pročitati to naglas: "U 11.05 komandant..." sačekaću da nađete.

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Je l' isti dnevnik, oprostite?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Isti dnevnik, ratni dnevnik. Tako je.

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: A koji je datum?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: 9. oktobar u 11.00 časova.

ADVOKAT LUKIĆ: Ja mogu i za Pretresno veće da kažem da je to u e-court sistemu L010-0514, stranica 19, ali ćemo vrlo kratko, nije... može da se stavlja na ELMO.

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Da, 11.06, je l' ste taj rekli?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Tako je. Tako je. Piše: "U 11.05 komandant Prvog jurišnog odreda, major Tešić izvestio je da po prednjem kraju trpi jaku vatru iz MB, zolja i tromblona, i da ima tri povređena". Ja pretpostavljam, ovo MB, da je to oznaka za minobacače?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Da. To su minobacači.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Ne tražim komentar pošto ste već faktički mi opisali da su to u stvari sve oružje kojim se koristila suprotna strana u dejstvima protiv vas, je l' tako?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Idemo na drugu temu. Neću više oko ovoga. Pitaću vas nešto vezano za mog klijenta. Mi smo pred ovim Sudom već čuli svedočenja, a mislim da ćemo tek slušati o tome, da je moj klijent bio relativno često u poseti, da tako kažem, prvih linija fronta. Kakva imate saznanja o tome? Da li je Šljivančanin dolazio kod vas, u vaš rejon, da kažem, gde ste vi bili? Kol'ko često u odnosu na ostale starešine iz brigade, komande brigade, i kakvi su bili ti susreti?

Prevodioci: Prevodioci mole pauzu između pitanja i odgovora.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Moja krivica je bila gospodine Stijakoviću. Sačekajte malo posle mog odgovora, a ja ću takođe posle vašeg - zbog prevođenja, da ne dođe do neke...

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: U redu. Po mom sećanju i opštem raspoloženju u komandi bataljona, tri čoveka su uvek rado viđena od pretpostavljene komande u našem sastavu. Prvi je bio komandant pukovnik Mile Mrkšić, drugi je bio major Veselin Šljivančanin, i treći je bio major Stojković, načelnik inžinjerije. Ovaj treći je, nažalost, poginuo. Komandant je na komandno mesto naše jedinice dolazio ređe, jer je imao tačne uvek izveštaje i znao je šta se dešava u našoj jedinici. Major Šljivančanin je od pomenute komande najčešće dolazio na komandno mesto Prvog

bataljona. Ja ne mogu pobrojati koliko je tih susreta bilo, ali sigurno je gotovo dnevno jednom javljao se ili telefonom ili dolazio kod nas.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Možete li mi reći prvo, koji su bili razlozi, a ono što mene najviše interesuje i sve u ovoj sudnici, to je da li je on vama ikad izdavao bilo kakve naredbe?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Major Šljivančanin...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kad kažem vama, mislim na celu jedinicu, mislim na komandu i mislim na starešine pojedinih jedinica. Znači uopšteno, uključujući čak i ove sadejstvjuće sastave, s kojima ste vi imali kontakte sa starešinama?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Razumeo sam pitanje. Major Šljivančanin je obavljao dužnost načelnika organa bezbednosti u našoj jedinici. Obzirom da je Prvi motorizovani bataljon bio najbliži suprotnoj strani, naše komandno mesto je bilo svega 150 metara od objekta "Kruno mesar" gde su se nalazile grupe paravojnih jedinica. Sasvim je logično, da u prikupljanju podataka o protivniku, to lice dolazi tamo gde je najbliži kontakt sa protivnikom. Drugo, do 10. novembra, Prvi motorizovani bataljon je izvršio zadatak. To govori da je to jedinica koja je imala uspeha. I isto je logično da imenovano lice dolazi, da bi se taj uspeh poboljšao, ali ujedno i da ostvari kontakt sa onim stanovništvom koje je oslobođeno u toj zoni do Milovog brda. Treći razlog, mi smo imali u svom sastavu Prvog jurišnog odreda odred teritorijalni Petrova gora, odred Leva Supoderica. Sasvim je logično da to lice u koordinaciji poslova, raznih poslova u toj zoni, vlada stanjem i poznaje iz njegovog dometa šta se tu dešava i radi. Nikad, nikad i nikad major Šljivančanin nije ništa naredio majoru Tešiću, niti je to bio pokušaj. Mi smo se možda nekad šalili. Bila je to jedna atmosfera, gde je on kao veseo čovek i pored pogibija njegovog vodnika jednog dana, starijeg vodnika Somborca, kurira Zorana, opet sve to nadvladao vedrim duhom. I zato je pretpostavljam i najčešće dolazio kod nas. Takvo raspoloženje ga je i nala... zaticalo kod nas. Jer, mi smo bili jedna ekipa koja je to profesionalno radila.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Rekli ste da nije naređivao Tešiću. Da li ste čuli da je neku naredbu izdao bilo kom drugom starešini? I odmah ću se pit... pitati da se nadovežete, da li se mešao u vaš rad? Mislim na onaj vaš deo, vašeg profesionalnog delokruga svojim razgovorima sa vama?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Pa ja se sećam da pred kraj borbenih dejstava, u jednom našem razgovoru, ličnom, gospodina Šljivančanina i mene, da mi je uputio jedan kompliment, obzirom da sam ja bio kapetan, a on major. Rekao mi je: "Kako ja Slavko nisam znao tebe ranije da si tako čvrst?" Tom... tim hoću da odgovorim na vaše pitanje. Nije bilo potrebe da se meša.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Mislim da ste dali jedan vrlo precizan odgovor. I još jednu temu bih vas pitao. Ovde je bilo svedočenja, i čuli smo svedočenja oko smene Dušana Jakšića i postavljanja na njegovo mesto Miroljuba Vujovića. Tako smo mi ovde čuli svedočenje da je navodno Šljivančanin smenio Dušana Jakšića. Pitaću vas prvo: da li znate kakvi su bili vojnički rukovodeći... da li je bilo nekih problema u rukovođenju od strane Jakšića, da li ste vi o tome upoznati i šta se povodom toga dešavalo?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Kada je reč o ličnosti gospodina Jakšića, to je rezervni kapetan koji je bio komandant odreda Petrova gora. Ja ga se sećam kao, rekao bih, salonskog oficira. Uvek obrijan, uredan, neuprljane čizme. I kako su dani

borbe odmicali, pretpostavljam da je on u svom sastavu sve više imao problema, on lično, zato što se ne sećam ni po jednom izveštaju da je on poveo grupu u napad, da je on poveo podgrupu u izvršenje zadatka. A kako su dani odmicali i kako se borba razvijala, u njegovom sastavu pojavljivali su se novi ljudi koji su bili hrabriji, koji su sticali autoritet na delu. Iz tog razloga, Jakšić je sve ređe imao "petlju" da naredi svojim vojnicima, i onda je dolazio povremeno u sukobe sa svojim potčinjenim, ali i sa drugim odredom Leve Supoderice, zato što je komandant tog odreda takođe njegov meštanim. Bilo je čak jednom... jedne prilike potreba da se i mi u njihov sukob uključimo, mirimo ih, i pokušavamo da se okrenu ka najvažnijem poslu, a ne ko je od njih gde smešten, kako im je logistika, i ostale probleme. Kapetan Jakšić je do 29. desetog zadatke izvršavao od pretpostavljene komande. Sa nama je sadejstvovao. Po formiranju jurišnog odreda, komandovao mu je major Tešić. Međutim, nikada u našoj praksi, kada se neki sastav prida, priključi, kao ovde, komandant Tešić nikada u našoj praksi ne bi smenjivao ili menjao kadrovsku šemu te jedinice. Zašto? Zato što bi to njemu stvorilo drugu vrstu problema. Onda bi morao nekog svog tu da angažuje. Onda bi morao da rešava probleme tuđe. To znači da smo mi taj odred prihvatili isključivo onakav kakav je bio i pokušavali od njih izvući maksimum. Drugi razlog, da nadležnost u smeni Jakšića nema ni major Tešić, ni major Šljivančanin, ukazuje i sledeće. Personalni posao mora biti pokriven naredbom. Tešić nije imao pravo da izda naredbu, pisan dokument, po kome se neko smenjuje sa neke dužnosti, a pogotovo to nije mogao da ima pomoćnik komandanta brigade, major Šljivančanin. To znači, za smenu Jakšića je nadležan isključivo nivo operativne grupe, i o tome je morala da postoji pisana naredba. Sve drugo, može se svesti upravo u početak mog govora, na šaljiv odnos, na bockanje Jakšića da se malo trzne. Pa čak možda mu je neko i rekao: "Jakšiću, tebe treba smeniti". Pretpostavljam, najčešće su mu to rekli njegovi unutar odreda.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Nažalost, sad ja kažem – mi ovde nemamo svedoka Borivoja Tešića. On je svedočio i ovaj, neću vam predočavati šta je on rekao u raznim postupcima. Pogledajte upis...

ADVOKAT LUKIĆ: Poštovani Sude, možemo da stavimo englesku verziju na *e-court*. To mi je već važno. To je znači isti dokaz, L010-0531. To je upis u ratni dnevnik. Stranica 36 engleska verzija. Upis u ratnom dnevniku, 6. novembar u 10.30 časova.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Je l' ste našli? Na kraju stranice. Ja ću...

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Da, našao sam...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE:... pročitati to: "Selo Negoslavci, u 10.30, šesti jedanaesti: Komandant Jurišnog odreda 1 izvestio da ima problema sa uključivanjem dela jedinice u borbu (međusobni nesporazumi između pripadnika dobrovoljačkih jedinica Šešeljevih i pripadnika TO)". U primedbi stoji da je komandant Operativne grupe Jug naredio komandantu Jurišnog odreda 1 da pozove starešina i, koliko ja mogu da pročitam, reguliše probleme, otprilike. Da li se ovaj upis odnosi na to o čemu ste malopre svedočili?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Da, da. Ja sam malopre opisao da se povremeno dešavao nesporazum na njihovoj relaciji i da smo se mi uključivali da to prevaziđu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: U svedočenju koje je gospodin Tešić rekao pred beogradskim Sudom u Ovčari, on je rekao da je na nivou vaše komande bilo razgovora o tome i da je on obavestio...

TUŽILAC LUNNY: Časni Sude?

SUDIJA PARKER: Izvolite, gospodine Lunny.

TUŽILAC LUNNY: Hvala časni Sude. Imam prigovor, budući da moj uvaženi kolega postavlja sugestivno pitanje u ovom trenutku.

SUDIJA PARKER: Da?

TUŽILAC LUNNY: Koliko ja shvatam odluku ovog Pretresnog veća, ko-branioci ne mogu da postavljaju sugestivna pitanja na ovakve teme.

SUDIJA PARKER: Pa, ja bih očekivao da je to jednaka stvar. Da li ulažete prigovor na sugestivno pitanje, a ne na to da svedok daje iskaz na osnovu ličnih saznanja, ili šta je to što radite?

TUŽILAC LUNNY: Svakako svedok može da kaže šta zna, ali ne bi trebalo da on dobije odgovor unapred i da mu se kaže šta je gospodin Tešić rekao tokom svog svedočenja u Beogradu.

SUDIJA PARKER: Gospodine Lukiću?

ADVOKAT LUKIĆ: Povlačim.

SUDIJA PARKER: Hvala vam.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Samo jedno još ću pitanje... da razjasnite svoj odgovor. Rekli ste da je gospodina Jakšića mogla da smeni samo komanda Operativne grupe Jug, a moj klijent je bio načelnik bezbednosti u Gardijskoj brigadi, pa ga... pod tim podrazumeva i da je bio u komandi Operativne grupe Jug. Ko je iz komande Operativne grupe Jug mogao da donese odluku o smeni gospodina Jakšića?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Isključivo komandant, pukovnik Mile Mrkšić.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. I moje poslednje pitanje. Čuo sam da ste 19. bili u rejonu bolnice. Interesuje me, kakvo je bilo stanje prilazu bolnice u smislu bezbednosti? I tog celog rejona iza mostova na reki... reci Vuki, gde ste vi prethodno bili? Da li ste lako došli do bolnice, prostije rečeno?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Ja to mogu da opišem. Od 10. novembra, kada je naša jedinica izašla na Milovo brdo, pa do 18. - preko reke Vuke iz pravca svih objekata, i hotela i bolnice i MUP-a, i još tamo nekih objekata, gađana su... gađane su jedinice... gađana je naša jedinica na prostoru Milovog brda. Verovatno je u tom periodu reka Vuka, njena leva obala, minirana. Na osnovu takve procene, mi smo sva kretanja na onostran deo reke Vuke isključivo obavljali preko mosta i duž ulice, jer smo znali da je taj put jedini moguć koristiti, obzirom da su svi drugi prilazi žestoko branjeni. Zato je i postojala dilema, a i maksimalna opreznost od 18. uveče,

tokom noći i 19. ujutru - kako prema bolnici ići. Mi smo 19. prema bolnici došli isključivo putem, iz osnovnog razloga što smo se plašili da u susednim uličicama i prostorima između kuća postoje minirane zone. Ispostavilo se posle bitke da smo bili u pravu, jer je grupa za razminiranje baš u tom prostoru prema bolnici pronašla određen broj protivpešadijskih mina.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Zahvaljujem, gospodine Stijakoviću.

ADVOKAT LUKIĆ: Poštovani Sude, nemam više pitanja za svedoka.

SUDIJA PARKER: Hvala, gospodine Lukiću. Gospodine Lunny?

TUŽILAC LUNNY: Hvala, časni Sude.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: TUŽILAC LUNNY

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Dobro jutro, gospodine Stijakoviću.

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Dobro jutro.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Služeći kao oficir Gardijske motorizovane brigade u Vukovaru 1991. godine, da li ste ponosni na to?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Kao oficir sam izuzetno ponosan.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Vrlo kratko, gospodine Stijakoviću. Da li biste mogli da nam kažete zašto ste ponosni što ste bili u sastavu Gardijske motorizovane brigade u Vukovaru?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam sa mojim kolegama imao težak, krupan i odgovoran profesionalni zadatak. I taj sam zadatak od moje pretpostavljene komande uspešno izvršio. Ponavljam, profesionalno ushićenje i radost što sam izvršio dobijeni zadatak odnosi se isključivo na moju struku.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Da li deo vašeg ponosa proizilazi iz kvaliteta oficira i vojnika sa kojima ste saradivali u Gardijskoj motorizovanoj brigadi?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Juče ste nam govorili gospodine Stijakoviću o ulozi Gardijske motorizovane brigade i njenim funkcijama pre odlaska u Vukovar, kada je reč o obezbeđivanju specijalnih objekata u bivšoj Jugoslaviji, kada je reč o zaštiti jugoslovenskih zvaničnika i kada je reč o poseti stranih zvaničnika. Da li je to tačno?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Rukovodstvo Jugoslavije nije želelo da ih čuvaju kukavice ili loše obučeni vojnici, zar ne?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: To svako rukovodstvo bilo koje države u svetu tako reguliše.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: I konkretno, šta je to zbog čega ste vi bili ponosni na svoje vojnike i oficire?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Mi smo na zadatak u Vukovar otišli u uslovima kada je međunarodno priznata Socijalistička Federativna Republika Jugoslavija bila cela. I svaki pripadnik vojske tadašnje, na osnovu zadataka, Ustava i svih zakonskih akata, bio je dužan da brani tu svoju zemlju, jer je na jednom delu te zemlje došlo do oružanih pobuna, sukoba od strane paravojnih snaga. Otići na zadatak da branite svoju zemlju, svakom oficiru treba da bude čast. To je jedan deo od razloga i ponosa koji oficir oseća kad izvrši dobijeni zadatak.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Zaustaviću vas tu, gospodine Stijakoviću. Vi zapravo ne odgovarate na pitanje koje sam vam postavio. Ja sam vas pitao - kakvi su bili vaši vojnici i kolege oficiri? Da li su bili hrabri?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Da. Većina vojnika i starešina su bili hrabri.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Da li su bili posvećeni?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Ponovite pitanje?

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Da li su bili posvećeni zadacima koje su dobili da izvrše?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Bili su disciplinovani i izvršavali zadatke koje su dobili, a sigurno tvrdim da je i taj voljni faktor - da li hoće, bio jedan od presudnih razloga da se zadatak izvrši.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Ovo Pretresno veće je čulo svedočenja gospodine Stijakoviću, da među vojnicima Gardijske motorizovane brigade strah je bio toliko opipljiv, da su morali da budu držani dalje od fronta. Da li je to tačno ili je to laž?

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude?

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću?

ADVOKAT BOROVIĆ: Trudiću se da ne ometam, ali mora tačno da predoči - u kojoj je to fazi bilo. Jer ako znamo taj citat, to je bilo na samom početku kad su prvi put ušli u Vukovar. I znamo taj plastični opis i ko je to rekao. Ovako ga stavljati u opšti kontekst, deluje ne samo sugestivno, nego vrlo kapriciozno. Hvala.

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću, ovo je unakrsno ispitivanje. Ako se neka tvrdnja iznese na osnovu pogrešne osnove, onda bi odgovor bio bez ikakve vrednosti. I mislim da ne treba ometati unakrsno ispitivanje gospodina Lanija na toj osnovi. Nastavite gospodine Lunny.

TUŽILAC LUNNY: Hvala, časni Sude.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Ako mogu da vam ponovim pitanje, gospodine Stijakoviću: ovaj Sud čuo je dokaze o tome da je strah među vojnicima Gardijske motorizovane brigade bio tako opipljiv da su morali da ih drže dalje od linije fronta i direktnih borbi. Da li je to istina ili je to laž?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Kada je reč o Gardijskoj brigadi kao jedinici i ukupnom sastavu Gardijske brigade, nisam pozvan da to procenim. Mogu da govorim isključivo o vojnicima sa kojima sam ja bio, a to su vojnici Prvog motorizovanog bataljona. Znači, to je jedna sedmina Gardijske brigade. Kada je reč o strahu, koji ste malopre spominjali kod vojnika, reći ću vam najiskrenije - i ja sam se plašio.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Gospodine Stijakoviću, zaustaviću vas ovde, jer vi ponovo ne odgovarate na pitanje koje sam vam postavio. Ja ću to preformulisati, dajući prvi deo vašeg odgovora. Rekli ste da možete govorite samo o Prvom gardijskom motorizovanom bataljonu. U vezi sa Prvim motorizovanim bataljonom mi smo čuli dokaze da su vojnici bili toliko uplašeni, da je trebalo da budu držani što dalje od linije fronta. Govorili ste o hrabrosti i posvećenosti vojnika. Dakle, ta vaša izjava je tačna ili nije tačna?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Pojedinačnih vojnika, znači poneki od vojnika da se plašio, on je to vrlo iskreno i rekao svojim starešinama. I takvi vojnici su sklanjani najčešće na sporedne dužnosti. Znači da, bilo je vojnika koji su se plašili i koji su sklonjeni od prve borbene linije.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Ti vojnici o kojima govorite, da li je reč o celim četama ili govorite samo o pojedincima?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Govorim isključivo o pojedincima.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Juče ste govorili u više navrata o vašim ličnim osobinama, i rekli ste da ste bili jedan od najboljih podoficira na Akademiji, da ste bili izvrstan student, da ste bili dobar nastavnik. Da li ste se isticali i u vašim dužnostima zamenika majora Tešića?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam juče rekao o sebi ne izvrstan, nego jedan od najboljih. A to što je u toku borbenih dejstava o meni rekao major Tešić ili bilo ko od pretpostavljenih, pitajte njih. Ja ne mogu biti tako neskroman.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Po vašem ličnom mišljenju, da li mislite da ste izvršavali svoje dužnosti dobro u Vukovaru?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Da. Mislim da sam svoje zadatke izvršavao dobro.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Jedan od vaših zadataka bio je da rukovodite Prvim motorizovanim bataljonom kao zamenik majora Tešića, kada on nije bio na komandnom mestu. Da li je to tačno?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Da, moj je bio zadatak da ga menjam kada on nije prisutan.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: I zamenjivati komandanta Prvog motorizovanog bataljona značilo je da vi isto tako dobro morate da budete informisani o situaciji, o svim borbama, o tome šta se događa u i oko Vukovara?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Ne. Moje zamenjivanje majora Tešića je isključivo u zoni i u poslovima kojima on komanduje. A šira zona, saradnja sa susedima, kontakt sa pretpostavljenom komandom...

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Zaustaviću vas ovde. Molim vas, gospodine Stijakoviću, preformulisati pitanje. U vezi sa područjem nad kojim ste vi imali odgovornost, vi ste morali da budete dobro informisani o onome šta se događa da biste uspešno mogli da zamenjujete majora Tešića. Da li je to tačno?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: U zoni naše odgovornosti, sve što se tu dešavalo i što je važno za izvršavanje zadataka, tačno je, morao sam biti i ja dobro upoznat.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Još jedna od vaših dužnosti bilo je vođenje ratnog dnevnika Prvog motorizovanog bataljona. I ponovo vas pitam, da li je to bila dužnost koju ste dobro obavljali?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Ja mislim da sam tu dužnost dobro obavljao. A u vezi dnevnika, sećam se da je posle borbenih dejstava na analizi dokumenata u pretpostavljenoj komandi potpukovnik Trifunović, nadležno lice iz komande brigade, isticao ta dokumenta da su dobra i valjana.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: A za vođenje dnevnika na odgovarajući način, bilo je potrebno da beležite sve važne događaje koji su se dešavali u vašoj zoni odgovornosti. Da li je to tačno?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Sve događaje u vezi sa potčinjenim jedinicama, koji su vođeni u ratnom dnevniku, evidentirani su, i oni su tamo upisani. Pored toga, pored ratnog dnevnika, postojalo je još određen broj dokumenata koje smo mi tu vodili. To su: šeme, karte, planovi upotrebe, grafički prikazi na karti. Znači, postojalo je još dokumenata koji čine ovo što sam vam malopre rekao, da je to potpukovnik Trifunović isticao da je bilo dobro.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Ponovo pitam, gospodine Stijakoviću, da bi se dobro vršila ta dužnost, da bi se na ispravan način vodio dnevnik, vi morate da budete dobro obavešteni o tome šta se događa u vašoj zoni odgovornosti?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: U dnevnik su upisivani događaji i saznanja koja su nama bila prisutna. To znači da je on autentičan zapis saznanja koje smo u komandi imali.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Uz vođenje dnevnika, obavljali ste i druge dužnosti, uključujući i kontrolu discipline u bataljonu. Da li je to tačno?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Po naređenju majora Tešića, davao sam svoj doprinos da se disciplinovano ponaša i disciplinovano izvršavaju dobijeni zadaci.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: I ponovo, to je bio zadatak koji ste dobro obavljali?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Ja mislim da sam taj zadatak dobro obavljao.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: A da biste obavljali taj zadatak to je značilo da ste morali da budete dobro obavešteni o tome šta se oko vas događa u vašoj zoni odgovornosti, da li je tako?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Morao sam biti dobro obavešten o tome šta se događa u zoni, ne oko zone. Znači, u zoni naše odgovornosti.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: S obzirom na smrt jednog vašeg kolege, pre nego što ste otišli u Vukovar, vi ste takođe dobili odgovornost za moral. Da li je to tačno?
SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Kao oficir koji je bio odgovoran za moral u Prvom motorizovanom bataljonu, da li ste i taj zadatak dobro obavljali?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Taj zadatak sam obavljao pored redovne dužnosti zamenika komandanta. Trudio sam se da ga što bolje obavljam. Najveći deo posla iz te dužnosti, što se tiče bataljona, bio je kontakt sa medijima, znači ljudima iz te branše koji su dolazili po odobrenju pretpostavljene komande. I ja sam bio ovlašćen da informišem novinare o događajima koji su se odnosili na prvi bataljon. Nivo kvaliteta tih poslova i ovog puta ne mogu da kažem da je bio visok, ali sam se trudio.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: A da biste se trudili kao oficir za moral, morali ste da znate kako se vama potčinjeni ljudi osećaju. Zar nije tako?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Najodgovornije lice za moral je komandant. I Tešić je redovno bio upoznat kakvo je stanje vojnika, kakvo je stanje morala, i imao je jedini pravo da na osnovu naših predloga donosi naređenja, kako bi se to stanje održavalo, poboljšavalo, i kako bi se sprečavali neželjeni događaji.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: A vi, budući da ste bili na istom komandnom mestu kao i major Tešić, vi ste dobijali iste informacije u vezi sa moralom. Da li je tako?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: U vezi sa moralom, iste informacije smo dobijali zaključno sa 10. novembrom. Od 10. novembra, major Tešić je pored redovne dužnosti komandanta bataljona, do 18. novembra vodio ostali deo Prvog jurišnog odreda. I u tom periodu, ja nisam mogao imati potpuno stanje koje je vladalo u tim jedinicama koje je on dalje vodio. Ali, za konkretno Prvi motorizovani bataljon - da, vladao sam informacijama celokupnim periodom, od polaska na zadatak i zaključno sa povratka sa zadatka.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Poseta Šešelja Vukovaru i ljudima u vašoj zoni odgovornosti predstavljala je jedan značajan incident. Zar nije tako, gospodine Stijakoviću?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: To nije bio incident. To je bila poseta jednog čoveka ili lica koje ima... koje je imalo svoju partiju, i imalo određeno ljudstvo, koje je dobrovoljno učestvovalo u izvođenju borbenih dejstava. Ta poseta, ponavljam, nije bio incident, nego jedno podsećanje, dolazak među svoje ljude, kao i što su se mnogi ljudi iz druge branše pojavili u toj zoni. Evo konkretno, mene je posetio direktor jedne velike beogradske firme, Sarić, firma se zove "Beteks". Dovezao je na ratište određene odevne potrepštine za ljude.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Ovde bih vas zaustavio, gospodine Stijakoviću, zbog toga što se moje pitanje odnosilo samo na Šešelja i na njegovu posetu vašim vojnicima u vašoj zoni odgovornosti. Vi, kao čovek koji je obavljao određenu ulogu u vezi sa moralom ljudstva, i znajući da su u jedinici Leva Supoderica bili Šešeljevi ljudi, vi ste znali da će Šešeljeva poseta da bude dobra za njihov moral. Zar nije tako?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam to mogao pretpostavljati posle njegove posete. Jer ponavljam, za posetu nisam znao, nego tek kad je ona obavljena, sutradan mi je njegov komandant Lančuzanin rekao o toj poseti.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: A vi, pošto ste pretpostavili da će to da bude dobro za moral, vi biste svakako odobrili tu posetu. Zar nije tako?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: To nije bila moja nadležnost. Mogućnost ili pravo da odobri posete...

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Ponovo ću da vas zaustavim, gospodine Stijakoviću. Nisam vas pitao šta su bile vaše nadležnosti i šta ste vi mogli ili niste mogli da odobrite, nego vas pitam u vezi vašeg mišljenja o Šešeljevoj poseti i njenom uticaju na moral ljudi. Vi ste se složili sa tim da je to bilo dobro za moral njegovih ljudi. I sada vas pitam za vaše mišljenje. Vi kao oficir za moral, vi biste odobrili njegovu posetu? Zar nije tako?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Ja ću ponoviti vama. Nisam imao pravo da odobrim posetu. A ako me pitate sad za moje mišljenje u vezi te posete, mislite na sadašnje, šta ja sada mislim, je l' tako?

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Da li se vaše mišljenje o toj poseti promenilo od tada do danas?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Tada kada je poseta bila, znam da je ta poseta doprinela da se ta jedinica još odgovornije uključi u izvršenje dobijenog zadatka. Da li je to bilo zbog njegovog obraćanja toj jedinici, šta je on s njima radio, šta su razgovarali, meni nije poznato. Mene je kao profesionalca isključivo interesovao zadatak koji smo mi imali. A ako vas interesuje sad šta ja o tome mislim, pretpostavljam da to nema veze sa događajem o kome se ovde govori.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Spomenuli ste obraćanje ljudima, i da ne znate šta je tačno bilo rečeno. Gospodine Stijakoviću...

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude?

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću?

ADVOKAT BOROVIĆ: Ja pratim vaša uputstva. Ovo je već treći put da preformuliše ono što je svedok rekao. Ovo svedok nije rekao. Nego u kontinuitetu čuli smo šta je rekao, moram da pročitam na stranici: "Ne znam da li se obraćao da li je šta je rekao". Ovo je suviše bilo sugestivno. Morao sam reagovati.

SUDIJA PARKER: Ja se sa vama slažem gospodine Boroviću, ali rekao bih da je ovaj svedok i te kako u stanju da proceni šta je rekao, a šta nije. I ne mislim da ga treba štiti. Izvolite gospodine Lunny, nastavite.

TUŽILAC LUNNY: Hvala, časni Sude.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Gospodine Stijakoviću, na stranici 29, u redovima 4 i 5, vi ste rekli: "Šta je on sa njima radio, šta su razgovarali, meni nije poznato". Dakle, vi ne znate šta je Šešelj rekao ljudima iz Leve Supoderice. Da li je to tačno?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Ja ne znam šta je gospodin Vojislav Šešelj govorio svojim vojnicima.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Posle Šešeljeve posete, niko vam nije podneo izveštaj o tome da je Šešelj izjavio kako ni jedan jedini ustaša ne sme iz Vukovara da izađe živ?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Ja za takvu izjavu nisam čuo do sada - od vas.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Dakle, drugi čovek u komandnoj hijerarhiji Prvog motorizovanog bataljona, osoba koja je imala obavezu da vodi dnevnik, a za to su mu bile potrebne informacije i koji mora da bude dobro informisan, osoba koja je odgovorna za disciplinu i takođe zbog toga treba da bude dobro informisana, i koja je odgovorna ili delimično odgovorna za moral u bataljonu i mora da zna šta se događa u njenoj zoni odgovornosti, vi sve do danas ništa o toj izjavi niste čuli. Da li je to ono što vi tvrdite?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Izjavu koju ste vi malopre pred Sudom izneli, ja sam prvi put čuo sada od vas.

TUŽILAC LUNNY: Časni Sude, po meni bi možda ovo bio dobar trenutak za prvu jutarnju pauzu?

SUDIJA PARKER: Hvala vam, gospodine Lunny.

TUŽILAC LUNNY: Hvala, časni Sude.

SUDIJA PARKER: Nastavićemo sa radom u 11.20 časova.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Izvolite, gospodine Lunny.

TUŽILAC LUNNY: Hvala, časni Sude.

TUŽILAC LUNNY: Časni Sude, molim da se svedoku predoči dokazni predmet broj 409.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Gospodine Stijakoviću, ovo je naređenje od 19. oktobra 1991. godine...

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude, nije najavljeno ovo ranije Odbrani, ali u redu. Odustajem od prigovora.

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću, puni ste razumevanja. Molim da svi zastupnici imaju ovakav model na umu kada je reč o svim budućim eventualnim prigovorima.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Gospodine Stijakoviću, da li vidite to naređenje?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Vidim je, ali slabije. Možete li je povećati? E, tako... Sada vidim.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Mogu li da vam predočim... izvinite, pre nego što to uradim - ovo je naređenje general-potpukovnika Živote Panića od 19. novembra koje je upućeno prema više organa, uključujući i Operativnu grupu Jug. A vi ste bili 19. oktobra 1991. godine u sastavu Operativne grupe Jug, zar ne?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Ovo je naredba od 19. oktobra 1991. godine. I tog datuma, ja sam bio u sastavu Prvog motorizovanog bataljona, a on je preko komande Prvog jurišnog odreda bio u sastavu Operativne grupe Jug.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Molim vas da pogledate paragraf broj 4 ovog naređenja?

TUŽILAC LUNNY: To je na 3. stranici engleske verzije časni Sude, a na 2. stranici verzije na BHS-u.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Molim vas da nam naglas pročitate paragraf broj 4?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: "U cilju sprečavanja pljačke, zlostavljanja građana i...", ovu reč ne mogu da pročitam "zlostavljanja građana i..." kaže se dalje "...čak i zarobljenika, sva naoružana lica i grupe koje nisu u sastavu JNA i TO (četnici i slično), razoružavati i privoditi, a vođe zatvarati i preduzimati sve zakonske mere".

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Gospodine Stijakoviću, mislim da reč koju niste mogli da pročitate u prvom redu, zar to nije reč "ubistava"? "U cilju sprečavanja pljačke..."

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: ...zlostavljanja građana i..." moguće je "ubistava". Prva dva slova nisu jasna, ali moguće je "ubistava", da.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Da li vam je ovo naređenje bilo poznato, kada je izdato u oktobru 1991. godine?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: I bez ove naredbe, mi smo upravo ovako postupali. Pretpostavljam da je ona plod nekih saznanja da su se u nekim zonama dešavali ovi događaji. Što se tiče Prvog jurišnog odreda, odnosno Prvog motorizovanog bataljona, u tom datumu koji ste pročitali, ovih događaja nije bilo.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Ali u svakom slučaju, 19. oktobra 1991. godine vama je bilo poznato da postoji mogućnost da se zatvorena lica zlostavljaju i ubijaju, zar ne?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Ne. Ako časni Sud dozvoli, ja mogu da opišem prvo naše iskustvo sa zarobljenim licem. Ono se desilo drugo veče od početka borbenih dejstava. To znači još 2. oktobra. Prvo zarobljeno lice naoružano od... znači pripadnik paravojnih jedinica, zarobljen je u zoni dejstva čete kapetana Zirojevića...

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Da li mogu tu da vas zaustavim? Zaustaviću vas, gospodine Stijakoviću. Ja vas nisam pitao u vezi nekog konkretnog incidenta u određenom trenutku, nego vas pitam: koje ste informacije imali u oktobru 1991. godine, kada je reč o mogućnosti da postoji rizik da zatvorena lica budu zlostavljana i ubijana? A ovo naređenje Živote Panića upozorava na takva zlostavljanja. I zar nije slučaj da ste u Prvom motorizovanom bataljonu vi i major Tešić i svi ostali u Operativnoj grupi Jug bili u potpunosti upoznati sa opasnošću da zarobljena lica suprotne strane budu izložena takvom riziku. To je tačno, zar ne?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Mi smo o toj opasnosti stalno razmišljali i uvek pokušavali i preduzimali zakonom predvođene... predv... predviđene mere. A ovo što sam vam hteo ispričati... opisati prvo zarobljavanje vojnika, pripadnika paravojnih jedinica, hteo sam potkrepiti samo naše čvrsto opredeljenje da strogo profesionalno postupamo....

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Opet ću da vas zaustavim...

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude, da li može svedok da odgovori, ili će ga svaki put na pola prekidati uvaženi kolega? Ja mislim da bi bio red da svedok jedanput bude do kraja saslušan o onome što bude pitan? Hvala.

SUDIJA PARKER: Izvolite, nastavite.

TUŽILAC LUNNY: Hvala, časni Sude. Molim da se gospodinu Stijakoviću predoči dokazni predmet broj 415. Želeo bih da uputim sekretara na poslednju stranicu dokumenta. To je stranica broj 4 na engleskom i to konkretno paragraf broj 8.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Gospodine Stijakoviću, molim vas da naglas pročitate paragraf broj 8?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: "Svaka jedinica u svojoj zoni odgovornosti, u potpunosti mora da vlada celokupnim stanjem na teritoriji, za šta čini odgovornim komandante svih nivoa. Ratni zakoni nisu stupili na snagu pa samim tim, a i inače, niko nema pravo na odmazdu i druge oblike osvete, kao što su to vršile neke mesne jedinice Teritorijalne odbrane. Ubuduće, za ovakve i slične postupke, vinovnike hapsiti i preduzimati odgovarajuće zakonske mere".

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Gospodine Stijakoviću i ovo je naređenje generala Živote Panića od 18. novembra, dakle mesec dana kasnije. Radi se o veoma sličnom upozorenju, koje je upućeno, između ostalih, Operativnoj grupi Jug. A radi se o tome da treba da budu u potpunosti upoznati sa odmazdama koje se vrše nad ljudima u tom području. Vama je ovo bilo poznato, zar ne?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Ja ću ponoviti da ova naredba i ona prethodna nije rekla ništa novo što mi već u zoni odgovornosti Prvog motorizovanog bataljona nismo preduzimali. Mi smo, ponavljam, celo vreme dok smo boravili u naredenoj zoni, ovim stanjem potpuno vladali.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Kažete da ste imali puno kontrolu nad situacijom. Ono prvo naređenje od 19. oktobra je upozorenje a drugi dokument od mesec dana kasnije govori o odmazdi i osveti koju su neke lokalne jedinice TO vršile. Dakle, "vršile" je prošlo vreme, što znači da je zaista bilo slučajeva odmazde i drugih vidova osvete. Da li se slažete sa tim?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Ja za slučajeve odmazde nisam znao. U zoni Prvog motorizovanog bataljona odmazdi nije bilo.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Gospodine Stijakoviću, vi ste bili zaduženi za dnevnik, bili ste zaduženi za disciplinu, za moral. Rekli ste da ste morali da budete dobro obavešteni. Da li nam vi kažete da vi uopšte niste bili upoznati sa ovakvim delima u periodu od sredine oktobra do sredine novembra?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Za ovakva dela u zoni odgovornosti moje jedinice nisam... nismo ih imali, a niti sam bio upoznat u široj zoni, jer... mala smo mi jedinica. Pokrivali smo relativno malu zonu. A šta se dešavalo van te zone, u Operativnoj grupi Sever, Jug i dalje na ratištima, ja nisam imao prilike da to saznam.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: To malo područje nad kojim ste vi imali komandu, obuhvatalo je i Novu ulicu, zar ne? Vidim da klimate glavom, gospodine Stijakoviću. Molim vas da naglas odgovorite, kako bi to ušlo u zapisnik?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Nova ulica je bila u zoni odgovornosti naše jedinice.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: A Nova ulica je bila blizu vašeg štaba koji je bio u ulici Svetozara Markovića, zar ne?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Da. Nova ulica je bila blizu štaba.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Ovo Pretresno veće je saslušalo svedočenja o tome da je u kući nasuprot broja 81 u Novoj ulici došlo do ubistava, a vi ste bili oficir koji je bio zadužen za vođenje ratnog dnevnika, za disciplinu i moral i u potpunosti ste znali šta se dešavalo u Novoj ulici, zar ne?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Ja za ubistva u Novoj ulici sada prvi put čujem od vas.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Leva Supoderica, Petrova gora i TO dobrovoljci koji su se borili u vašoj zoni odgovornosti, borili su se za sopstvene kuće i sela, zar ne?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Koji su motivi učeš... učestvovanja u borbi odreda Leva Supoderica, odreda Petrova gora... te vrste da se bore za vlastitu i neku ličnu korist, meni nisu poznati.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Ali bojište u kome ste se zatekli unutar Operativne grupe Jug i Vukovar, obuhvatalo je područja Leve Supoderice i Petrove gore, i jedinica čiji su se pripadnici borili sa vama pod vašom komandom. I oni su se borili da oslobode svoj grad, svoje kuće i svoj narod, zar ne?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Deo jedinica, deo ljudstva koji je bio u odredu Leva Supoderica, je iz tog područja. Bilo je pripadnica... pripadnika te jedinice koji su uključili se dobrovoljno i sa drugih prostora. Znači, i jedna i druga jedinica imala je u svom sastavu i ljude koji nisu bili samo iz grada Vukovara.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Pripadnici Petrove gore i Leve Supoderice bili su stacionirani u Novoj ulici i ulici Leva Supoderica i ulici Svetozara Markovića, zar ne?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Lokcije pomenutih odreda, znači jedan deo tih jedinica je bio raspoređen kako vi sada kažete. Ali to su mesta gde su te jedinice boravile, konačile, odmarale, a odatle su organizovano uključivane u izvršenje borbenih zadataka.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Ali oni su boravili, odmarali se i spavali na mestu koje je bilo veoma blizu vašeg štaba, zar ne?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Pa ja ću ponoviti da je ta zona u kojoj se izvršavao dobijeni zadatak bila... da je to bila relativno mala zona, ali je imala

naseljeno mesto, puno kuća, puno objekata. I normalno je u takvim vremenskim uslovima da su svi ljudi bili smešteni po nekim od kuća, zbog padavina i drugih atmosferskih problema. Tako je i smeštaj odreda Leva Supoderica bio najvećim delom po kućama u naselju Petrova gora. A ovaj deo drugi, koji ste spomenuli, odreda Leva Supoderica, najveći deo po naseljima Leve Supoderice. Tačno je da je to geografski relativno blizu našeg komandnog mesta.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Takođe, juče ste pomenuli na 63. stranici transkripta, da je postojala velika koncentracija različitih ljudi: civila, ljudi koji su se tuda kretali, ljudi koji su živeli na tom području. Dakle, pored odreda Petrova gora i drugih dobrovoljaca i odreda Teritorijalne odbrane, bilo je i civila koji su boravili blizu vašeg štaba u naselju Petrova gora, zar ne?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Da. Tu su u nekim kućama živele kompletne porodice, koji su se zatekli od početka borbenih dejstava i nisu odatle nigde odlazili. Tako je i naš domaćin, gospodin Jagetić i njegova supruga Dubravka, najveći deo vremena provodili u pomoćnoj kući pored našeg štaba.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Po mom shvatanju, gospodine Stijakoviću, posle pada Vukovara 18. novembra, vi ste se vratili u Beograd 24. novembra, da li je to tačno?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Nakon oslobođe... oslobođ... oslobođenja Beo... ovaj... Vukovara... i predaje paravojnih jedinica od 18. novembra pa nadalje, mi smo tih dana pripremali se, i na osnovu naređenja pretpostavljene komande 24. vratili se u Beograd.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: U tom periodu, između 18. i 24. novembra, vi ste još uvek bili smešteni na Petrovoj gori, zar to nije tačno?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Mi smo naprekidno, od prvog dolaska u sam grad, govorim o komandi, boravili u ulici Svetozara Markovića i odatle otišli za Beograd. Nije... Komanda nije menjala svoje mesto boravka.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: A 19. novembra vaš neposredni starešina major Tešić je bio postavljen za komandanta Petrove gore, zar ne?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Ne. Major Tešić je po naredbi pretpostavljene komande bio odgovorno lice za zonu. Znači, imao je pravo u toj zoni, koju možemo grafički pokazati na karti, znači svom pretpostavljenom - komandantu Operativne grupe, najodgovornije lice za red, mir, disciplinu i sve događaje u toj zoni. Da, Tešić je bio najodgovornije lice. To je i deo zone naselja Petrova gora.

TUŽILAC LUNNY: Zamolio bih da se svedoku pokaže dokazni predmet broj 418... Izvinite, časni Sude. Molim vas da sačekate trenutak da proverim tačno referencu.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Gospodine Stijakoviću, zar nije tačno da je 19. novembra Tešić bio postavljen za komandanta grada za Petrovu goru? Dozvolite mi samo jedan trenutak, molim vas... Molim vas da pogledate paragraf broj 4 na stranici broj 2, gospodine Stijakoviću?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Treba li da pročitam pasus 4?

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Molim vas da.

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: "U toku današnjeg dana, iz bolnice su izvučena tri pripadnika naše jedinice".

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Ako mogu da vas prekinem, ovo je pogrešna referenca. Izvinjavam se gospodine Stijakoviću.

TUŽILAC LUNNY: To je stranica broj 2, paragraf 4 na engleskom jeziku. Časni Sude, molim vas izvinite. Izgleda da postoje dva paragrafa broj 4 na ovoj stranici. To je na toj strani malo na gore .

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Znači ovaj 4. pasus, je l' tako?

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Da, molim vas.

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: " U oslobođenom Vukovaru, za komandante su postavljeni: za Vučedol i Mitnicu major Stupar Miroslav, za Petrovu goru i zapadni deo od groblja reke Vuke, major Tešić Borivoje; za deo Vukovara od ulice Sajmišta, istočno do Mitnice major Bajić Adem. U toku dana, u sastav Operativne gru... grupe Jug ušla je i taktička grupa 195. motorizovane brigade, 450 ljudi, koja je prepočinjena 80. motorizovanoj...

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Zaustaviću vas ovde. Gospodine Stijakoviću, ne treba nam preostali deo ovog paragrafa, ali iz ovog dokumenta vidi se da je major Borivoje Tešić bio postavljen za komandanta Petrove gore, zar ne?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Iz ove naredbe se jasno vidi da je major Tešić po ovoj naredbi komandant zone u kojoj smo mi dejstvovali. I ponavljam, to vam mogu grafički na karti obeležiti. U okviru te zone je i naselje Petrova gora.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Tokom tog perioda od 18. do 24. novembra, vi ste bili stacionirani na Petrovoj gori, a vaš direktni pretpostavljeni je komandant, gradski komandant Petrove gore i bili ste okruženi civilima sa Petrove gore, imali ste pripadnike Teritorijalne odbrane Petrova gora koji su živeli u kućama blizu vašeg komandnog mesta. A od posebno 20. novembra pa do 24. novembra, vi ništa niste čuli o smrti 260 ljudi na "Ovčari"?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Tačno je. Ja do 1995. godine nisam čuo da je na "Ovčari" ubijeno dvesta i nešto ljudi.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Juče ste nam rekli da ste tek 1995. godine saznali za ta ubistva na "Ovčari"?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Da, i upravo sam malopre rekao po drugi put, ja sam za "Ovčaru" kao pojam, čuo 1995. godine na sredstvima javnog informisanja i lično sam tada bio u Banja Luci. Znači, to je prvi put kada sam čuo da je pokrenut postupak i da postoji sumnjičenje preko... prema jednom broju oficira zbog tog zločina.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: A oficiri u koje se sumnjalo i koji su kasnije osuđeni u Beogradu, neki od tih koji su osuđeni bili su iz odreda Petrova gora, zar ne?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Ja za suđenje u Beogradu, u vezi "Ovčare", znam da je bio proces, da li prošle ili ove godine, i znam da je tamo svedočio major Tešić. Mene Sud povodom tog zločina nije pozivao.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Na ovom Sudu smo čuli i da su izveštaji o ubistvima na "Ovčari" bili dostupni već 1992. godine. Da li vi još uvek tvrdite da niste znali ništa o svim ovim ubistvima naredne tri godine?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Da, ja tvrdim i ne znam po koji put, da sam za taj događaj čuo 1995. godine.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Zar nije tačno gospodine Stijakoviću, od jutra 21. novembra, i tih poslednjih nekoliko dana koje ste proveli u Vukovaru, da su svi u gradu govorili o ubistvima koja su se dogodila na "Ovčari"? O tome su govorili civili, pripadnici odreda Petrova gora, odreda Leva Supoderica, ljudi koji su bili uključeni u ta ubistva pričali su o tome šta se dogodilo, a vi kao oficir Prvog motorizovanog bataljona, odgovoran za informacije koje se unose u dnevnik, odgovoran da zna informacije u disciplinske svrhe, oficir odgovoran za moral ljudi u zoni odgovornosti, zar nije nakon svega činjenica da ste vi čuli glasine i znali vrlo dobro ove detalje o ubistvima koja su se dogodila u novembru 1991. godine već od 21. novembra pa nadalje?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Period koji ste vi rekli ovde, od 19. do 24. je period u kome sam ja zajedno sa majorom Tešićem i komandirima četa, težište svog posla i angažovanja usmerio na redovni vojnički sastav koji smo doveli iz Beograda u tu ratnu zonu. I to je bilo more poslova: od opreme, zaduženog naoružanja, municije, zarđalog oružja, zaostale opreme, pokvarenih vozila, oštećenih minobacača, opreme za oblačenje ljudi rasute... Mnogo, mnogo problema koji su pritiskali jednog profesionalnog oficira, a predstoji mu da vrati to sve tamo odakle je krenulo. Pretpostavite kako je odgovarati za jedan nestali pištolj, a kamo li da se izgubi određen broj oružja, i tako dalje. Znači, sva moja angažovanost i usmerenje i energija je bila usmerena u tom pravcu. Tvrdim vam da nisam mogao, niti imao ozbiljnijih kontakata sa bilo kojim civilnim strukturama od 18. nadalje. Jer, sloboda grada je za svakog pred... pred... pretpo... predstavljala neki krupan događaj. Pa i ti moji domaćini su nestali. Dubravka je otišla... rekla nam je otišla je da traži oca koji je poginuo na Mitnici. Bio je s druge strane fronta. Znači, svako se usmerio na neku svoju bitnu aktivnost. Ja upravo ovo što sam vam malopre rekao. Tako da tad nisam mogao niti čuti niti učestvovati u nekim razgovorima povodom zločina. A... ja mogu da odgovaram kao oficir pred svojim pretpostavljenima i da budem kažnjen zašto nešto nisam znao. Ali kad nisam znao, nisam znao. I ja sam to saznao 1995. godine.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Sada ćemo da pređemo na novu temu gospodine Stijakoviću. Juče na stranici broj 74 u vašem svedočenju, rekli ste da su postojali problemi saradnje između bataljona i odreda Teritorijalne odbrane. Da li možete da nam navedete neke primere tih problema u sadejstvu?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Pa to su problemi, kako bih rekao, normalni u poslu. Vi i danas kada radite biznis, nailazite na razne probleme. Pa tako i tu, u posebnim uslovima gde rade živi ljudi, uvek se pojavljuju određeni problemi. Ja vama mogu ispričati moje iskustvo od prvog su... susreta sa ljudima koji su tu živeli, kako su ti problemi rasli, mogu vam...

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Molim vas, ja bih vas ovde zaustavio. Gospodine Stijakoviću, ja sam se bojao da ćemo da odemo iz pravca o kome želim ovde da razgovaramo, a to su bili ti problemi između bataljona i odreda Teritorijalne odbrane o kojima ste juče govorili?.

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Ja bih zamolio da mi to prezentujete. Problemi o kojima sam ja juče govorio mogli su biti samo upravo ovog sadržaja. To su problemi: sadejstva, problemi uzajamne podrške, problemi evakuacije povređenih i obolelih, problemi slobode kretanja u zoni. Znači, ti problemi koji su se svakog dne... svakodnevno dešavali. Njih smo na tom nivou sadejstva i saradnje tog dana ili tih dana i rešavali. Ja bih voleo da mi kažete koji konkretan problem vi imate u naumu pitati, pa da vam ja objasnim kako se rešavao.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Juče ste pomenuli probleme u sadejstvu između bataljona i odreda Teritorijalne odbrane, a to je rezultiralo naređenjem od 29. oktobra, gde su odredi Leva Supoderica i Petrova gora i odred Teritorijalne odbrane stavljeni pod komandu Prvog motorizovanog bataljona i majora Tešića. Vi ste tu spomenuli probleme sa uzajamnom podrškom. Da li možete da nam kažete šta podrazumevate pod tim problemima "uzajamne podrške"?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Konkretno izvođenje bilo kojeg dejstva ili bilo koje akcije, moralo je biti dobro pripremljeno, obzirom na kvalitet suporotstavljenе strane, na vatru koju su imali, snage i podršku. Problemi su se pojavljivali i na ovakav način – niko nikoga nije mogao naterati da sutradan uzme pušku i krene duž Nove ulice prema "Mini-marketu". Morao je da postoji neki nivo voljnog momenta da neka podgrupa ili grupa izvršava plan koji je napravljen. To znači da je dolazilo do situacije da se podgrupa koja pripada odredu Leva Supoderica ne slaže ili naprosto neće tim pravcem koji mi predvidimo. Pa vi onda morate ponoviti plan, pa vi onda morate proći dug proces da se svi ti elementi ili delovi borbenog rasporeda dove... dovedu, upotrebe i izvrše zadatak. Znači, to su ti konkretni problemi i da se živi ljudi međusobno dogovaraju, pa nekad hoće, a nekad neće. Nekad je neko umoran, a onaj drugi nije. Iz tog razloga smo, ponavljam, svakodnevno te probleme analizirali, pravili planove i na osnovu tih planova dejstvovali.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Da li je onda tačno da onaj originalni sastav koji ste juče opisali, sa Teritorijalnom odbranom i ostalim dobrovoljačkim odredima koji su se borili u sadejstvu sa JNA, odnosno sa Prvim motorizovanim bataljonom, nije funkcionisao?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: To je funkcionisalo, ali uz upravo ovako dobro pripremanje, planiranje i izvođenje akcije. Znači, sadejstvo između pomenutih struktura u konkretnom zadatku, primera radi, oslobađanje "Mini-marketa", naselja "Šeste proleterske divizije", škole "Drugog kongresa" i Milovog brda. Kada se taj tim uigrao, on je odlično funkcionisao.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Ali ono što ste nam juče rekli gospodine Stijakoviću, jeste da je 29. oktobra struktura promenjena zbog problema sa sadejstvom između bataljona i odreda Teritorijalne odbrane. Da li možete da nam date neke dodatne primere o tome kakvi su ti problemi bili?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Pa pokušaću vam to odgovoriti ovako. To nije bio privatni rat u kome će svaka struktura da radi samo ono što nju interesuje, pa je logično da dobrovoljačke snage, pardon, pripadnike Teritorijalne odbrane, grupišemo i vežemo uz upravo vođenje jedinice JNA, uz nas oficire, kako ne bi imali u tim presudnim danima bitke neke ljude koji će sada komandovati negde na svoj način. Znači, odluka pretpostavljene komande - da te sve snage grupišu u jednu celinu, je samo izraz težišta. "Težište" je pojam vojnički, što znači na određenom frontu. Težište se izražava snagama, znači jedinicama i podrškom. I naša komanda je

donela odluku da se težište da na Prvom jurišnom odredu a komandant Prvog jurišnog odreda da se težište izra... izrazi na pravcu dejstva Treće motorizovane čete. I tako se kapetan Radić našao na težištu. I tako su sve ostale strukture, koje su učestvovala na pravcu težišnog dejstva, našle se u toj zoni. Namera nas, da te sve jedinice uobličimo u tim koji će pobediti je isključivo vodila ovakvoj odluci - da se to sve uvojnizira kako se ne bi radilo kako ko hoće.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Spomenuli ste da je Treća motorizovana četa trebalo da bude na težištu na čelu sa kapetanom Radićem. Da li je to delimično bilo i zbog položaja koju je kapetan Radić zbog svog komandovanja imao kod boraca? On je bio poštovan i njega su sledili. Da li je to tačno?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Dva razloga su za izražavanje ovog težišta. Prvi je – izučavanje stanja kod protivnika. Mi smo shvatili u našem odredu, da će se grad najbrže osloboditi ako dođemo što pre na Milovo brdo. Drugo – znali smo, ako presečemo Bogdanovački put, onda se paravojne snage nalaze u potpunom okruženju. A nas je od Nove ulice do "Mini-marketa" delilo svega stotinak metara. To je prvi razlog zašto je težište upotrebe jedinice preusmereno na levo krilo naše jedinice. A drugi razlog je i činjenica da su tu se locirali, boravili i pripremali sadejstva i odred Leva Supoderica, i odred Petrova gora i kapetan Radić koji se već u dosadašnjim dejstvima pozitivno afirmisao. To su dva osnovna razloga da se težište upotrebe jedinice preusmeri na put Bogdanovački, duž ulice 1 maja, i da se što pre iziđe na Milovo brdo. Milovo brdo je strateški objekat za grad Vukovar.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Ali u ovoj grupi koju ste opisali sa kapetanom Radićem i odredom Leva Supoderica i odredom Petrova gora, kapetan Radić je bio jedini profesionalni oficir u toj grupi, zar ne?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Ne. Poručnik Elvir Hodžić je takođe bio profesionalni oficir u njegovoj jedinici. Takođe je bio vodnik Jovanović. On se razboleo. I takođe je bio (...) (*Izbrisano po nalogu Pretresnog veća*)(...)

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Ali...

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Oni su takođe bili tamo kao profesionalni oficiri.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Kapetan Radić je bio po tangu najviši starešina među njima, kao i među pripadnicima odreda Leva Supoderica, odreda Petrova gora i dobrovoljcima, zar ne?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Taj odnos je imao u svaka 24 časa dve celine ili dve faze. Ako dozvolite, objasniću kako je kapetan Radić bio najodgovornije lice?

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Vi se dakle slažete sa mnom gospodine Stijakoviću da je kapetan Radić bio zaista prvi po rangu starešina i najodgovornija osoba u ovoj grupi koju ste opisali?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Komandir jurišne grupe privremenog sastava koja je u 24 časa, kao privremeni sastav najčešće dejstvovala ujutru od 8.00 pa negde popodne negde do 15.00, 16.00 sati. Taj privremeni sastav imao je svoje podgrupe, shodno zadatku koji predstoji tog dana. I tačno je od strane pretpostavljene komande, znači nas, majora Tešića i mene, da je za taj zadatak, za komandovanje

jurišnom grupom, kao privremenim sastavom, nama najodgovorniji bio kapetan Radić.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Vi ste nama ovo opisali kao privremenu formaciju, gospodine Stijakoviću. Ali to nije tačno, zar ne? Ovaj odnos koji je uspostavljen nastavljen je do 21. novembra 1991. godine. Zar to nije tačno?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Ne, to nije tačno. Ako časni Sud dozvoli da objasnim kako je ovaj privremeni sastav izvršavao zadatke, vama će ovo moje objašnjenje biti isto jasno. Ponavljam, privremeni sastav je funkcionisao isključivo u toku akcije, znači aktivnog dejstva, pokreta jedinica i tehnike. A kada se ta akcija završi, onda se na dostignutu liniju uvode manje sposobni borci, postavljaju se straže, i čuva se taj prostor da ne padne ponovo u ruke protivnika. A taj privremeni sastav, zvani jurišni... jurišna grupa, odlazi svako u svoju zonu na odmor. To znači da je taj privremeni sastav oslobođanjem Milovog brda *de facto... de jure* prestao da postoji.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Ovo se razlikuje od onoga što se juče rekli gospodine Stijakoviću, zar nije tako? Juče ste Prvi motorizovani bataljon opisali kao najuspešniji i pošto su oni postigli svoj cilj - od 10. novembra do 18. novembra, oni su držali kontrolu nad područjem koje su osvojili. A sada nam kažete da su oni manje sposobni vojnici bili poslani da izvrše taj zadatak. Šta je od te dve stvari tačno, gospodine Stijakoviću?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam juče govorio o Prvom motorizovanom bataljonu, i o Prvoj... Prvom jurišnom odredu i objasnio sam kako su te dve strukture razdvojene od 10. novembra, a i faktičko naredbodavno razdvojene 14. novembra. A sada vam objašnjavam, privremeni sastav koji se zove jurišna grupa. Jurišna grupa, kojom je na težištu dejstva komandovao kapetan Radić, je bila priv... privremeni vojnički sastav, sastava najhrabrijih i najboljih vojnika. Pa vam kažem, kada se ta jurišna grupa upotrebi i oslobodi, na primer, naselje Leva Supode... Boško Buha, od 14., 15. ili 16. Kada se završi ta aktivnost, jurišna grupa ide na odmor, povlači se u Novu ulicu, u Levu Supodericu po dubini, a dostignutu liniju čuvaju manje sposobni vojnici. Znači, ja sam vam malopre objasnio i ponovio sada kako je u načelu dejstvovala jurišna grupa kojom je komandovao kapetan Radić do 10. novembra.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Rekli ste nam, rekli ste Sudu, gospodine Stijakoviću, o razdvajanju Prvog motorizovanog bataljona i Prvog jurišnog odreda, što je bilo izvršeno na osnovu usmenog naređenja majora Tešića od 12. novembra. Da li je to tačno?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Major Tešić je usmeno 12. novembra preneo naređenje pukovnika Mrkšića o razdvajanju Prvog jurišnog odreda i Prvog motorizovanog bataljona. Preciznije, o izdvajanju Prvog motorizovanog bataljona iz sastava Prvog jurišnog odreda. A to usmeno naređenje od 12. novembra, pretočeno je u pisanu naredbu koja je u našu jedinicu stigla 14. novembra, i imali smo je juče prilike videti.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Gospodine Stijakoviću, molim vas da pogledate dokazni predmet broj 401. Reč je o ratnom dnevniku Gardijske motorizovane brigade... I za BHS verziju ovog dokaznog predmeta, molim vas prvo pogledajte 02935475. A verzija u engleskom prevodu ima broj L0100532. Rekli ste da je usmeno

naređenje od Mrkšića prenetu Tešiću. Molim vas da li možete da nam pokažete u dokaznom predmetu broj 401 gde se govori o tom usmenom naređenju?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Ovo je ratni dnevnik koji je vodila pretpostavljena komanda. Prema tome, ovo usmeno naređenje koje ja vama kažem, može se dokazati samo izjavom svedoka. Ali faktički, naredba od 14. sve to pokriva. Ja ne znam ovaj sadržaj ratnog dnevnika, njega je vodilo drugo lice.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: U vezi sa svedočenjem svedoka u vezi tog usmenog naređenja, da li ste... vi ste nam već rekli gospodine Stijakoviću da je major Tešić svedočio pred Sudom u Beogradu. Da li je to tačno?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam čuo i čitao u sredstvima javnog informisanja da je major Tešić svedočio u... pred Sudom u Beogradu.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Ni u jednom trenutku svog svedočenja u Beogradu on nije spomenuo ikakvo usmeno naređenje od 12. novembra. Molim vas, da li možete to da komentarišete?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Da. Usmena... usmena naredba ili usmeno naređenje, koje je posle materijalizovano pismenim, nema nikakvu važnost. Prema tome, major Tešić je dobio 14. pismeno naređenje da postupi po ovom usmenom naređenju, što znači da vi uvod u pismeno naređenje od 12. možete prihvatiti ili ne, ali je pismeno naređenje to tako potvrdilo, da će se u buduće iz Prvog jurišnog odreda izdvojiti Prvi motorizovani bataljon. Ja svedočim šta sam čuo 12. Ali to nema važnost koliko ovaj pisani dokument koji ste juče mogli da vidite.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Major Tešić je takođe pre svoga svedočenja dao tri izjave u Beogradu. I ponovo, ni u jednoj od tih izjava on nije pomenuo ovo naređenje od 12. novembra. Posle toga, dao je izjavu i Međunarodnom sudu (ICTY), kancelariji Tužilaštva, i ponovo nije spomenuo usmeno naređenje od 12. novembra. To naređenje nije postojalo. Zar ne, gospodine Stijakoviću?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Ta zapovest je postojala, a ja uvod u tu usmenu zapovest ili naredbu mogu da vama kažem da je ona proces koji je pripeman od 10. novembra... kada smo već uveče, na osnovu predloga potčinjenih komandira četa, čuli njihovo viđenje daljih dejstava, gde su listom, jedan do drugog, svaki izneo svoj stav, da su oni izlaskom na Milovo brdo - završili borbena dejstva. Da su oni premoreni i iscrpljeni, da je logično, da i ostali odredi i ostali bataljoni izvrše svoj zadatak. I pretpostavljam da gospodin Tešić o tome nije nigde govorio, jer je u neku ruku to referisanje već bilo raspoloženje kod potčinjenih da za neke naredne zadatke ne postoji takva volja, kakva je bila do 10. novembra. Pa je usledio proces usaglašavanja ovakvog raspoloženja u jedinici, i pokušaj da se nađe i premosti nastali problem, da se nađe rešenje. Ono je bilo i jedino logično, kako je napisano 14. novembra. Prvi bataljon je završio borbena dejstva. Izuzetno smo bili zahvalni, svi komandiri četa i ja - našoj pretpostavljenoj komandi, što nas je izuzela iz daljih...

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Odmakli ste se od izvornog pitanja, to je o postojanju tog usmenog naređenja od 12. novembra. Da li mogu sada da vas molim vas, usmerim na vaš lični dnevnik?

TUŽILAC LUNNY: Časni Sude, to bi trebalo da se nalazi u sistemu E-Court i to pod brojem Y0079884 do Y0079894.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Da li vidite to ispred vas, gospodine Stijakoviću?
SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Samo recite da se uveća.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Juče ste tokom glavnog ispitivanja spomenuli ovaj dokument. Rekli ste kako ste zadržali kopiju tog dokumenta posle svog povratka iz Vukovara u Beograd. Da li je to ovaj dokument o kome ste govorili?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Da. Ovo je prepis koji je napravio vojnik Dobraš, moj kurir, a ja diktirao sadržaj.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: I juče ste nam rekli gospodine Stijakoviću da je razlog tome bio naučno i vojno istraživanje, koje ste želeli da sprovedete, kako biste mogli da pišete o Vukovaru i borbi za Vukovar. Da li je to tačno?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Da. Ja sam imao nameru i dalje ona postoji da na ovaj deo mog iskaza i ovde, na koji sam ja ponosan, pretočim u jednu korisnu materiju ili građu, zarid...zarad daljeg obučavanja oficira - kako ratovati u naseljenom mestu.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: I zbog toga, vi ste sigurno bili vrlo pažljivi kada ste prikupljali informacije iz devnika koje ste onda kopirali, informacije koje ćete onda kasnije da upotrebite za obučavanje, zar ne?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Da. Ja sam birao sadržaj od svakog dana, onaj koji sam procenio da bi mi mogao koristiti.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: I ta promena u formaciji koju ste opisali od 12. novembra na osnovu usmenog naređenja, to je nešto što biste vi ocenili kao važno, zar ne?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Pa ta promena formacije, kad govorimo o 12., on je važniji bio za 10. novembar. Jer kažem, opisivao sam ili vadio samo one događaje koji su taktičke prirode; tamo gde se obavlja dejstvo, gde se pokazuju izlasci na određene kote, gde se govori o pogibiji i ranjavanju ljudi, jer sam želeo praviti neku komparaciju između aktivnosti dejstva i eventualne pogibije ljudi. Ako dozvolite, tvrdim i tvrdio sam da se najmanje...

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Moram da vas prekinem. Gospodine Stijakoviću, spomenuli ste informacija koje ste želeli da se zabeleže. Naređenje od 12. novembra, koje je usledilo iz promene koja se odigrala 10. novembra, to je nešto značajno. Zar nije?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Ponoviću, usmena zapovest ili naredba...

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Ne, ne. Molim vas, nemojte da ponavljate svoj odgovor. Postavio sam vam konkretno pitanje u vezi sa usmenim naređenjem od 12. novembra, a koje se odnosilo na promene u sastavu Prvog motorizovanog bataljona i Prvog jurišnog odreda, kao što ste to juče opisali. Da li je to nešto što ste vi smatrali da je važno, jedna važna odluka. A odgovor na to pitanje je da ili ne.

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Promena od 14. novembra je važna. 12. je prethodila. Ona je samo usmeno saopštena. 14. je najvažniji, jer ima materijalni dokaz, ima dokument koji to kaže.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Ovaj dnevnik je bio namenjen za teze u vašem naučnom radu. Mi sada govorimo o poslednjoj nedelji borbi za Vukovar i kako se

vojnici dele ili ne dele, i kako se koriste tokom tih poslednjih nekoliko dana bitke za Vukovar je nešto što je od ključne važnosti. Da li je to tačno?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Da, da. To je jako važno.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: A tačno vreme kada je nešto odlučeno u vezi sa pretpočinjavanjem ili promenom korišćenja snaga, to je nešto što je važno. Zar nije tako?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Ja... Da, to je važno.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: I stvarna fizička promena ili premeštanje ili pretpočinjavanje, to je značajnije od pisanog naređenja koje je usledilo kasnije. Sama promena u sastavu, važnija je od bilo kakvog pisanog naređenja, zar ne?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Da li onda mogu da vas zamolim da pogledate u svoj dnevnik, u taj zapis koji vi imate nameru da iskoristite za svoj naučni rad. Pogledajte stranicu 9.893 na BHS-u, u unose koji se odnose na datume od 10. do 12. novembra?

TUŽILAC LUNNY: Časni Sude, to je na stranici broj 9 prevoda na engleski jezik.

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Mogu li da pročitam zapis od 10. jedanaestog, ili zadnju rečenicu tog zapisa?

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Ja od vas ne tražim da čitate svoje unose, ali vas molim da mi kažete - da li se pod ovim datumima 10. novembra, 11. novembra i 12. novembra se bilo gde spominje usmeno naređenje majora Tešića?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Ona se u zapisima koje sam ja izveo ne spominje. Ali sam vas molio da dozvolite da pročitam zadnju rečenicu od 10. jedanaestog.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: To nije potrebno, gospodine Stijakoviću. Imamo vaš odgovor. U upisima od 10. novembra, 11. novembra i 12. novembra nigde se ne spominje usmeno naređenje gospodina Tešića. I to je tačno, zar ne?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam malopre rekao da ovu moju tvrdnju dokazujem svedocima i mojim svedočenjem. A što se tiče zapisa, znači u njom... u mom prepisu, ne postoji naredba usmena po kojoj se već 12. razdvajaju ove dve jedinice.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Spomenuli ste to razdvajanje Prvog jurišnog odreda i Prvog motorizovanog bataljona. Zar nije činjenica da nije u stvari bilo nikakvog razdvajanja, i da su vojnici bili pod kapetanom Radićem, da odredi Leva Supoderica i Petrova gora nisu ni na koji način pomerani, i da se to nije ni odigralo sve do pisanog naređenja koje je bilo napisano 14. novembra 1991. godine?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Ja vama kažem da je razdvajanje usledilo od 10. uveče pa nadalje. I tvrdim da su od te večeri komandiri četa: kapetan Radić, kapetan Zirojević i kapetan Bojkovski tražili da prestane njihovo dalje vojno angažovanje. I to razdvajanje je sigurno urađeno.

TUŽILAC LUNNY: Časni Sude, vidim da je sada upravo 12.40 časova.

SUDIJA PARKER: Verovatno je to dobar trenutak gospodine Lunny, zar ne?

TUŽILAC LUNNY: Tako je, hvala vam.

SUDIJA PARKER: Gospodine Moore, da li vam treba još vremena?

TUŽILAC MOORE: Mislim da ne treba. Časni Sude, hteo bih da razjasnim jedno ili dva manja pitanja. Znam da će da usledi još jedan svedok, ali hteo bih da pitam svog uvaženog kolegu da li se on nada da ćemo danas i sutra raditi samo sa jednim svedokom, ili sa dva svedoka. Jer, plašim se da imamo mali problem. Možda se časni Sud seća da smo mi imali nameru da uvedemo tri... kako bi ih ja nazvao alibi - svedoka i nažalost, nismo dobili mogućnost za *waiverse*. Sada jesmo. Jedan od svedoka je ovde. I Gospodin Weiner se nada da će sa njim razgovarati. Dobili smo kratku belešku o tome da on želi da promeni nešto u svom iskazu, i na tome treba svakako raditi i uskladiti vreme. To je prvo. Drugo se odnosi na gospodina Šljivančanina. Moguće je da će izvođenje dokaza za gospodina Radića biti završeno u utorak ili sredu, osim možda kada je u pitanju svedočenje eksperta, pa bismo to želeli da se razjasni. Da li je namera Pretresnog veća, u stvari gospodina Lukića da preuzme izvođenje dokaza za gospodina Šljivančanina u četvrtak, umesto da gubi vreme?

SUDIJA PARKER: Pa po našem mišljenju, mi očekujemo da će posle izvođenja dokaza gospodina Radića, izvođenje dokaza preuzeti gospodin Lukić. Sada, da li će gospodin Borović izvesti jednog ili dva svedoka tokom današnjeg i sutrašnjeg dana, to ćemo da vidimo. Ja pretpostavljam da, ako bi gospodin Borović imao bilo kakvih problema oko dostupnosti svedoka, da bi on to nama rekao. I mi znamo da iduće nedelje sledi jedan svedok gospodina Borovića koji bi trebalo duže da svedoči od drugih, zato što je reč o veštaku. Gospodine Boroviću, da li možete u ovom trenutku da procenite kada bi moglo da se završi vaše izvođenje dokaza?

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude, mislim da to dosta zavisi i od efikasnosti Tužilaštva, kojim se, čini mi se, u toku današnjeg dana ne mogu pohvaliti. Ako bude trajalo mnogo dugo ovo unakrsno ispitivanje, onda ja imam problem. Ja sam, u planu koliko sam najavio Sudu, ispitivao svoja dva svedoka. Ukoliko taj plan poštuje po pravilima koja smo utvrdili i vremenskim ograničenjima, onda će sve biti onako kako smo saopštili Pretresnom veću. Dakle, i danas je spreman moj sledeći svedok. To je sve što mogu da kažem. A što se tiče saslušanja... Oprostite, molim vas.

SUDIJA PARKER: Da li možete sada da se osvrnete na kraj svog izvođenja dokaza? Da li mislite da će to da bude u utorak ili u sredu ili u četvrtak sledeće nedelje?

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude, jedan svedok je planiran za ponedeljak, jedan za utorak, a veštak na kraju – sredu, a možda i četvrtak. To je kraj. To je, naravno, pre 20. oktobra, kako ste vi planirali. Dakle, pošto nam je zabrinuto Tužilaštvo da li može obaviti intervju sa mojim svedocima za vreme vikenda - može. Ja nemam protiv da obave intervju sa svim mojim svedocima, evo javno ponovo saopštavam. Ali to je ipak njihova volja. Hvala vam.

SUDIJA PARKER: Gospodine Lukiću, vidim da ste me već anticipirali. Da li vam odgovara da sa svojim izvođenjem dokaza započnete pre dugog vikenda koji nam predstoji ili ne?

ADVOKAT LUKIĆ: Ja lično ne bih voleo. Zavisno, u stvari, koliko perioda ostane od, da kažem, sledeće nedelje. Ako bi ostao samo jedan dan, ja bih zamolio da počnemo u sredu, iz prostog razloga što je moj prvi... Mogao bih da eventualno idem sa uvodnom rečju, ali bih voleo da s mojim gospodinom Šljivančaninom još radim, a za to mi izuzetno znači onaj ponedeljak i utorak. Ne bih voleo... ako on počne svedočenje, znate da nemam više mogućnosti da kontaktiram s njim. Ja sam juče od Tužilaštva dobio materijal, koji ima, reći ću, preko 1.000 strana, koji se odnosi na mog klijenta. Danas sam već razgovarao sa gospodinom Mooreom da redukujemo. A to su izgleda teme koje oni hoće da mu postave u unakrsnom ispitivanju. Plašim se, da ako sad počnu da me osipaju... zasipaju sa takvim noku... dokumentima, među kojima su neki potpuno novi, da moram stvarno to sa mojim klijentom da obradim. Ja znam da će sada gospodin Šljivančanin reći da je on spreman odmah da počne da svedoči, ali ja, kao branilac koji zastupam njegove interese bih voleo da zaista počnem sa odbranom 25., kako je predviđeno. Tako sam već i mojim svedocima nagoveštavao tajming njihovog dolazaka, a ja ću se strogo držati onoga što je vaša odluka vezano za dužinu trajanja reprezentacije mog *casea*.

SUDIJA PARKER: U redu. Sve dok smo sigurni da ćemo da započnemo 25. oktobra, možemo da završimo na vreme.

(Pretnesno veće se savetuje)

SUDIJA PARKER: Smatramo da je možda preuranjeno da damo bilo kakva čvrsta uputstva. Ako iduće nedelje na raspolaganju budu dva dana za vaše svedoke, mi smatramo da bi trebalo da se krene. I svakako treba imati na umu da ćemo iduće nedelje i u utorak i u sredu duže da zasedamo, kako bismo mogli da dobijemo što više vremena i pomognemo Odbrani u izvođenju dokaza. Ali ako stvari počnu da se razvijaju sporije u izvođenju dokaza gospodina Borovića i ako vi gospodine Lukiću zaista ne želite da započnete u petak, onda ćemo mi biti meka srca. Ali ja bih vam rekao da budete spremni za četvrtak, jer se nadam da će gospodin Borović da završi sa izvođenjem svojih dokaza do tada. Započinjemo nešto kasnije sa pauzom, pa ćemo da nastavimo u 14.10 časova. Sada prekidamo sa radom.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Da, gospodine Lunny.

TUŽILAC LUNNY: Hvala, časni Sude.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Dobar dan, gospodine.

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Dobar dan.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Tokom jučerašnjeg dana gospodine Stijakoviću, rekli ste Sudu da: "Do 18. novembra celokupni bataljon, ne samo četa, je ostao na

Milovom brdu i tu bio raspoređen, a naše jedinice nisu se pomerile ni jedan korak odatle." Da li nam vi kažete da od 10. do 18. novembra Prvi motorizovani bataljon nije se udaljavao, nije odlazio sa Milovog brda i nije učestvovao u borbenim dejstvima?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Da. Prvi motorizovani bataljon nije sudelovao ili učestvovao...

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Hvala. Odgovorili ste na pitanje sa da. Molim vas da opet pogledate vaš dnevnik. To je Y0079884 do Y0079894 i to konkretno stranice 10 i 11 na BHS-u i stranice 9 i 10 na engleskom. Počnimo od 10. novembra, gospodine Stijakoviću. Tu piše: "Na osnovu prethodnog plana napada, bataljon je izveo akciju i osvojio Milovo brdo". Dakle, vi ste se još uvek borili 10. novembra, zar ne? Da ili ne?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Da, 10. do popodnevničkih časova, borbe su izvođenje... izvođene i naša jedinica je izašla na Milovo brdo...

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Stop. Odgovorili ste na pitanje sa da. Ali ste nam rekli da od 10. do 18. novembra bataljon nije učestvovao u borbenim dejstvima ili borbama. Molim vas da sada pogledate upis za 13. novembar: "Tokom dana bataljon je izvodio napadna dejstva i osvojio samo naselje ispod Milovog brda". Taj upis gospodine Stijakoviću je u suprotnosti sa onim što ste juče izjavili, zar ne?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Juče ste nam rekli da između 10. i 18. novembra nije bilo borbi, a u vašem dnevniku piše da je 13. novembra bilo borbi. Da li možete molim vas da nam objasnite kako je to moguće?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Znači, 10. novembra naša jedinica je izašla na Milovo brdo. Izlaskom na Milovo brdo, prestalo je dejstvo i uopšte angažovanje Prvog motorizovanog bataljona. To znači da smo mi do 10. novembra oslobodili sam prostor Milovog brda. Milovo brdo je geografski pojam u kome postoje silazne ulice prema centru grada i prema reci Vuki. Obzirom da je naše naređenje o daljim dejstvima, i tamo stoji u naredbi – "Biti u gotovosti za dalja dejstva" – komandiri jedinica su radi učvršćivanja dostignute linije, preduzimali akcije u toj zoni Milovog brda. Prema tome, ovaj zapis se odnosi samo na akcije učvršćivanja dostignute linije.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Ali u upisu za 13. novembar nije se ne pominje reč "učvršćivanje", zar ne? Da ili ne?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne spominje se, ne govori reč "učvršćivanje dostignute linije", ali se govori o akciji koja je...

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Zaustaviću vas ovde. Da li pokušavate da kažete Sudu gospodine Stijakoviću da fraza "napadna dejstva" isto što i "učvršćivanje"?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Ne. "Učvršćivanje dostignute linije" može u svom terminološkom sastavu imati i "napadno dejstvo". To je akcija male grupe ljudi koja radi učvršćivanja dostignute linije, mogu se pomerati napred - nazad, levo – desno, za neku malu dimenziju, stotinak metara, kao što je to reč ovog puta.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Gospodine Stijakoviću, molim vas da sada pogledate upis za 17. novembar: "Danas je bataljon organizovao napad i ušao u sam

centar Vukovara". I ovoga puta gospodine Stijakoviću, vi ste juče Sudu reki da bataljon nije sve do 18. novembra učestvovao u borbenim dejstvima. Da li se slažete da bataljon po ovom unosu jeste bio veoma uključen u borbena dejstva?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: 17. je bataljon ušao u sam centar Vukovara. Oslobodili smo prvi most...

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Molim vas, zaustavite se. Molim vas stanite, gospodine Stijakoviću. Odgovor na pitanje bi trebalo da bude da ili ne? Ne želim da sada objašnjavate, opisujuete šta se desilo, ili kakve su borbe bile. Pitanje je bilo: da li ste 17. novembra još uvek bili uključeni u borbena dejstva? Mislim na Prvi motorizovani bataljon?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Da, Prvi motorizovani bataljon je i 17. dejstvovao sa Milovog brda.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Takođe vidimo u upisu za 17. novembar da se koristi reč "odred". Vi ste nam dali objašnjenje o razdvajanju Prvog jurišnog odreda početkom te nedelje. Prvi motorizovani bataljon koji je držao Milovo brdo i jurišni odred borili su se na različitim mestima. Zar nije slučaj da 17. novembra Prvi jurišni odred je bio vraćen nazad ostatku Prvog motorizovanog bataljona?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Prvi jurišni odred 17. nije zapisan, koliko ja vidim, u mom zapisu.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Vidite za 17. novembar, gospodine Stijakoviću, "Imamo u borbi šest ranjenih pripadnika odreda". Vi tu govorite o borbama u kojima je bio angažovan Prvi motorizovani bataljon i kada kažete "mi" - pod tim mislite na vojnike koji su vam bili potčinjeni, zar ne?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Da, ovaj zapis koji se odnosi na Motorizovani bataljon, on je zapis u vezi sa Prvim motorizovanim bataljonom.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Da li se slažete gospodine Stijakoviću da ste upotrebili reč "odred" u tom paragrafu? Da ili ne?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: U zapisu piše "odred" . A odred...

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Hvala. Mislim da ste odgovorili na pitanje sa da. Da mislite na odred u upisu za 17. novembar. Želeo bih sada da vas pitam u vezi sa zadacima. Tokom jučerašnjeg svedočenja, pomenuli ste da ste izvršavali zadatke u više navrata. I zadatak je konačni cilj, nešto što treba ostvariti, a vi ste dali naređenje da se taj zadatak sprovede, zar ne?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Zadatak juč'ašnji o kome je bilo govora, ima na kraju cilj. On se izdaje zbog cilja.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Različiti zadaci gospodine Stijakoviću povlačili bi za sobom različit broj ljudi, zar ne?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Različiti zadaci imaju različiti sastav ljudi, a i sredstava koja se koriste za izvršenje dobijenog zadatka.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Molim vas da sada pogledate dokazni predmet 420... izvinite, dokazni predmet broj 430, gospodine Stijakoviću. Molim vas pogledajte paragraf broj 4 pri dnu prve stranice verzije na BHS-u, i paragraf broj 4 na drugoj stranici engleske verzije. Kako sam juče shvatio vaše svedočenje, vi ste rekli

da su ovim naređenjem sklonjene jedinice Teritorijalne odbrane Leva Supoderica i Petrova gora, koje su u to vreme dejstvovalе pod kapetanom Radićem, i da su ovim naređenjem one direktno potčinjene majoru Tešiću.

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Oni su...

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude, časni Sude, samo malo...

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR:... neprekidno bili potčinjeni majoru Tešiću.

Prevodioci: Primedba prevodilaca: napominjemo da nismo sigurni da li smo uhvatili tačno prevod zbog preklapanja. Hvala.

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude?

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću, vi ste prekinuli svedoka.

ADVOKAT BOROVIĆ:...

SUDIJA PARKER: Šta želite da kažete?

ADVOKAT BOROVIĆ: Želim da kažem da bi kolega ipak trebalo da bude bolje pripremljen za ovaj predmet. Hvala.

SUDIJA PARKER: Izvolite, nastavite gospodine Lunny.

TUŽILAC LUNNY: Hvala časni Sude.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Vi ste danas pre podne gospodine Stijakoviću rekli da je kapetan Radić bio profesionalni vojnik na najvišem položaju unutar jurišnih odreda a da su pod kapetanom Radićem bili odredi Leva Supoderica i Petrova gora. Zar nije tačno da ste to rekli?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Ne, ja to nisam nikad rekao.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Naređenje od 14. novembra, dokazni predmet broj 430 pominje pregrupisanje. U tom naređenju nigde se ne pominje pretpočinjavanje, zar ne?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Molio bih da ponovite pitanje, i na šta se to konkretno odnosi?

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Naređenje, to je dokazni predmet broj 430. Tim naređenjem je, kao što ste vi rekli, izvršeno razdvajanje Prvog motorizovanog bataljona od Prvog jurišnog odreda, ali se ne pominje pretpočinjavanje. Zar to nije tačno?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Tačno je da je naredbom razdvojen...

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Hvala vam puno. Nigde se ne pominje pretpočinjavanje. Zatim se dalje u naređenju kaže da se daju zadaci, ili zadatak Prvom jurišnom odredu bez Prvog motorizovanog bataljona. Zar nije to tačno?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: To je tako bilo. Zadatke je dobio Jurišni odred posebno, a Prvi motorizovani bataljon posebno.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Zar nije tačno gospodine Stijakoviću, da ovo naređenje od 14. novembra je davanje određenog zadatka koje treba da izvede jedan određeni broj ljudi koji su se zatim vratili u Prvi motorizovani bataljon i Prvi jurišni odred pre 17. novembra, kao što piše u vašem dnevniku?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Vi ne dozvoljavate da objasnim zapis od 17. Šta znači šest ranjenih vojnika odreda? Ako mi to časni Sud dozvoli da objasnim, ja mogu odgovoriti i na ovo drugo pitanje.

SUDIJA PARKER: Izvolite, molim vas.

SVEDOK STIJAKOVIĆ: 17. novembra, šest ranjenika... šest ranjenih pripadnika odreda susedne jedinice su sanitetskim zbrinjavajem transportovani našim snagama i prevezeni u sabiralište povređenih u bolnicu. Taj zapis se odnosi isključivo na aktivnost, koja je vezana za pomoć susednoj jedinici. Prema tome, razdvajanje o kome govorimo, ove dve jedinice, odnosilo se isključivo na izvršenje aktivnih pokreta i zadataka za period od 14. do 18. novembra.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Gospodine Stijakoviću, pogledajmo ponovo vaš dnevnik. Na stranici broj 11 na BHS-u, a 10 na engleskom, upis za 17. novembar. Tu se nigde ne pominje susedni odred. Zar nije tako?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: "Šest ranjenih vojnika odreda" – to je susedna jedinica.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Gospodine Stijakoviću, vi ne odgovarate na postavljeno pitanje. Pitao sam vas: u upisu za 17. novembar nigde se ne pominju susedne jedinice ili susedni odredi, zar ne?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Reč "susedni odred" ne spominje se. Ja svedočenjem objašnjavam da je to susedni odred, iz koga smo transportovali šest ranjenih boraca.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Molim vas da se vratimo na dokazni predmet broj 430, paragraf broj 4. U ovom naređenju nigde se ne pominje sastav jurišnog odreda posle 14. novembra, zar ne?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Ova naredba je sledeća, ona je naredba koja je usledila posle one prethodne. Mi smo prethodnu juče videli i u njoj jasno piše sastav jurišnog odreda. Sada, ovom naredbom koja je pred mojim očima, iz tog odreda se samo izdvaja Motorizovani bataljon. To znači da je odred ostao istog sastava, kao i u prethodnoj naredbi, ali bez Prvog motorizovanog bataljona.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: A ovaj manji Prvi jurišni odred, da li se on i dalje sastojao od jurišnih formacija?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: On je i dalje u svom sastavu imao odred Petrova gora, odred Leva Supoderica i snage za podršku.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Niste odgovorili na pitanje, gospodine Stijakoviću. Pitao sam vas da li se posle 14. novembra Prvi jurišni odred sastojao od jurišnih grupa?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Ja dalja saznanja u vezi sastava jurišnog odreda nemam, obzirom da je jurišnim odredom dalje komandovao major Tešić. Da li je od tih snaga formirao jurišne grupe i kako upotrebljavao jedinicu, ja to ne znam.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Iako ste bili u istom štabu kao i major Tešić, i bili odgovorni za unos zapisa u ratnom dnevniku, o tome nikada niko nije sa vama razgovarao?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: O čemu mislite da nismo razgovarali, konkretno? O sadržaju dnevnika?

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: O sastavu Prvog jurišnog odreda i kakvog je on sastava bio posle 14. novembra 1991. godine?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Moja sećanja da stvarno takav jedan sastav je možda nešto pokušavao da uradi. Ali, bitno je izvršenje ovog zadatka ili izlazak prema Vodotornju, kao što stoji u naredbi. Oni to nisu izvršili. Sa Milovog brda, gde je izašao kompletan odred...

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Zaustaviću vas tu, gospodine Stijakoviću. Ne odgovarate na postavljeno pitanje. Pitanje je bilo: Da li major Tešić ni u jednom trenutku nije razgovarao sa vama o sastavu Prvog jurišnog odreda posle 14. novembra?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: O sastavu nije sa mnom razgovarao. Naprotiv, često se žalio da taj zadatak neće lako ići.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Ukoliko je taj zadatak zauzimanja Vodotornja bio toliko težak, zašto onda major Tešić nije iskoristio kapetana Radića i njegovu uspešnu četvu? Zašto je poslao jedinice Teritorijalne odbrane Petrova gora i Leva Supoderica?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Zato što još od 10. novembra, kada je Prvi motorizovani bataljon završio zadatak, opšte raspoloženje, htenje, volja ljudi da sad idu negde dalje, van zone i zadatka koji su imali prethodni put, nije postojala. Možda je Tešić i mislio angažovati Radića ili ne znam koga još, to meni nikad nije rekao. Samo mi se žalio da zadatak koji je dobio da ide prema Vodotornju, neće moći lako da izvrši.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Da li to onda znači da u Gardijskoj motorizovanoj brigadi, u ovoj elitnoj jedinici o kojoj smo ovde slušali, vojnici nisu želeli da se bore; ukoliko nisu bili spremni da se bore, da im je onda bilo dozvoljeno da se odmire i da ništa ne rade?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Gospodine tužioče, ja sam kreator ovoga što vi govorite. Ja sam sa komandirima četa zajedno, posle izlaska na tako važno mesto kao što je Milovo brdo, predlagao i molio i tražio da se dalje uzalud ne treba ginuti. Grad je kompletan bio pod našom kontrolom. Mi smo s Milovog brda videli sve objekte, držali mostove pod kontrolom. Pitanje je samo bilo dana tehnički, kada će paravojne jedinice dići ruke. Shvatite vojničku logiku. Borbe i bitke se vode za najvažnije tačke. I kad se one oslobode, sve dalje je ostalo lako završiti. Iz tog razloga, nije postojao nijedan elemenat da se sada gine i dalje ide u sam centar grada. Ako dozvolite, to znači da nije u pitanju nespremnost, pacifikacija, opad morala, nego naprotiv, osećaj da je posao završen.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Rekli ste da su imali utisak da je sve rešeno. Zar nije bio slučaj da su pretrpljeni gubici i posle 18. novembra, i da su bila izdata naređenja da budete na oprezu, iz straha od daljih dejstava branilaca Vukovara - u "džepovima" otpora?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: U ratnoj zoni, kada se predviđa, predoseća kraj neke bitke, onda je svaki život dragocen. I onda treba, i to smo radili, upravo pojačati mere bezbednosti, budnost, i sprečiti bilo kakav oblik iznenađenja.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Idemo dalje, gospodine Stijakoviću. Rekli ste nam da je gospodin Tešić bio direktno odgovoran za vukovarsku Teritorijalnu odbranu, odrede Leva Supoderica i Petrova gora i da su ti odredi bili direktno njemu potčinjeni? To je ono što ste izjavili. Da li je to tačno?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Do 18. novembra.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Gospodine Stijakoviću, major Tešić nije bio u poziciji da komanduje ili rukovodi Teritorijalnom odbranom Leva Supoderica i Petrova gora na terenu, zar ne?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Ja nisam imao takav utisak. On je do 18. novembra stalno pokušavao da izvrši evo ovaj zadatak, to je odlazak prema Vodotornju.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Major Tešić se nije borio na liniji fronta, zar ne?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Nekada je bio i u neposrednoj liniji fronta.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Ali samo ponekad?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Da, ponekad.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Međutim kapetan Radić je bio na terenu, on je bio komandir čete, bio je uključen u direktnu borbu, iz dana u dan, i on je bio taj koji je bio odgovoran kao neposredni starešina za TO Leva Supoderica i Petrova gora sve do 21. novembra. Zar to nije tačno?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Ne, to nije tačno.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Zamolio bih vas da pogledate dokazni predmet broj 422. Gospodine Stijakoviću, ovo je jedno naređenje o pretpočinjavanju od 21. novembra 1991. godine, vreme - šest časova ujutru koja je došla od pukovnika Mrkšića i gde se trenutno pretpočinjavanjaju odredi vukovarske TO i gde se povlači odred Leva Supoderica i raspoređuje u 80. i 12. brigadu. Da li možete to da vidite?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Treba malo da povećate... Sada vidim.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Ako pogledate paragraf broj 1... bolje je da počnemo od naslova koji se odnosi na pitanje pretpočinjavanja i povratka domaćim jedinicama. Paragraf broj 1kaže: "Povući dobrovoljački odred Leva Supoderica i rasporediti u 12. brigadu" a u paragrafu 4 stoji: "Jedinice Teritorijalne odbrane Vukovar pretpočiniti 80. motorizovanoj brigadi." Zar to nije tačno?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Ja ovu naredbu sada vidim. Ne sećam se je iz perioda rata. Ali je i ona isto sled događaja koji su već bili 18. novembra. Jer, 18. novembra, posle oslobađanja grada, sve su jedinice vraćene u prvobitno matično stanje. A ova naredba govori samo o daljem pretpočinjavanju tih jedinica.

TUŽILAC LUNNY: Časni Sude, samo trenutak, molim vas.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Hvala vam, gospodine. Sada bismo mogli da idemo dalje. Ako mi dozvolite gospodine Stijakoviću, izvinjavam se, ali želim da se vratim na ovo, kako bih zaključio jednu stvar. Vi kažete da je naređenje od 21. novembra bilo deo toka zbivanja i situacije koja je već postojala 18. novembra. Šta podrazumevate pod tim "da je već postojala 18. novembra"?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Pa, već 18. novembra, kad su završena dejstva, a završena su momentom predaje druge strane, znači paravojsnih snaga, sve jedinice su vraćene u prvobitno stanje, znači, u matične zone gde su bile pre... pre optpočinjanja: pregrupisanja, pretpočinjavanja i udruživanja. A ovom naredbom pretpostavljena komanda, kao što vidite, pripema potpunu predaju teritorije jedinicama koje ostaju, jer su znali već da sledi povratak jedinica za Beograd. Kao što vidite, ovde su pobrojani svi sastavi koji su privremeno uključeni u sastav Gardijske motorizovane brigade.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Zamolio bih vas da pogledate dokazni predmet broj 401, gospodine Stijakoviću. To je dnevnik Gardijske motorizovane brigade, a mislim na unose za 18. novembar 1991. godine.

TUŽILAC LUNNY: To je broj L0100533, stranica broj 38 u prevodu na engleski. A na BHS-u to je stranica 02935477 do 02935479... izvinite molim vas, 02935477.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Zamolio bih vas da sada pogledate upis za 18. novembar i da nam kažete da li tu postoji bilo kakvo pretpočinjavanje 18. novembra? Da li se tu pominje ikakvo naređenje, bilo usmeno ili pismeno?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Na koji zapis govorite? U 7.00, je l'?

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Molim vas da pogledate sve zapise za 18. novembar 1991. godine?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Pitali ste me da li se u ovom danu nagoveštava pretpočinjavanje? Da li sam dobro razumeo?

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Da, gospodine Stijakoviću.

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Po mom saznanju, ili ovoj analizi zapisa, vidi se da je komandant Operativne grupe pozvao potčinjene brigade i već otpočeo sa naredbama za njihovo samostalno angažovanje. Što se tiče teritorije, usaglašavali su zadatke. Vidite već sedmog na sastanku da se o tome govori.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Gospodine Stijakoviću, za 18. novembar za koji postoje tri posebna upisa, na stranici... Oprostite, znači posebni zapisi za 18. novembar su tu, ali ni u jednom se ne spominje pretpočinjavanje, što se tiče Teritorijalne odbrane Vukovara?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: To što u zapisu ne stoji ovako kako ja kažem, u ratnom dnevniku Gardijske motorizovane brigade, ja ne znam zašto ne stoji. Ja vama tvrdim da je 18., po završetku borbenih dejstava, već narednog dana sve jedinice išle u svoje mirnodopske zone. Konkretno govorim o odredu Leva Supoderica i odredu Petrova gora. A naredba od 21. koju ste mi pokazali, samo to stanje materijalizuje dokumentom.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Danas ranije ste rekli gospodine Stijakoviću, da usmeno naređenje nije bilo autoritativno kada ste govorili o usmenom naređenju od 12. i pismenom naređenju od 14. novembra. Rekli ste da usmeno naređenje nije imalo snagu naređenja. Da li sada menjate svoj stav?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Ne. Ja sam rekao da je usmeno naređenje isto tako važno i kao pismeno. Ali kad usledi pismeno, onda je ono i materijalizovano. O njemu postoji pisani trag, i nema potrebe da se usmeno naređenje sada ponovo analizira. Usmeno naređenje, posle koga je usledilo pisano, samo je potvrđeno. To znači da na usmeno naređenje od 12., pisano potvrđeno 14. - pravno valjano je sa datumom zapisa.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Sada bih prešao na novu temu, gospodine Stijakoviću. Juče ste govorili da ste otišli u vukovarsku bolnicu 19. novembra 1991. godine?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Da. 19. novembra, ja sam bio u bolnici.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: I vi... Kada ste prvi put o ovim pitanjima razgovarali sa timom Odbrane gospodina Radića?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: U vezi pitanja bolnice?

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude...

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Mislim, precizirajte mi pitanje, na šta se odnosi?

SUDIJA PARKER: Da, gospodine Boroviću?

ADVOKAT BOROVIĆ: Principijelno. Juče kada sam Stijakovića, ili je to danas bilo, ne mogu da se setim, pitao da li je bio 19. u bolnici, upravo kolega preko puta je reagovao sa tvrdnjom da ja to nisam naveo u sažetku. Ja sam odustao. Znači, nešto što nije ispitivano u glavnoj stvari, ne bi moglo ni u unakrsnom. Ne smeta mi, ali princip mora da se poštuje.

SUDIJA PARKER: Ranije sam već spomenuo, gospodine Boroviću, ako se radi o pitanjima kredibiliteta ili iznošenja predmeta druge strane, druga strana u unakrsnom ispitivanju nije ograničena na pitanja iz glavnog ispitivanja, a to je ono što ja vidim da se ovde događa. Možda ima još nešto više što ja nisam video, ali to ćemo da utvrdimo. Gospodine Lunny, nastavite.

TUŽILAC LUNNY: Hvala, časni Sude.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Da rekapituliramo. Vi ste nam juče rekli da ste 19. novembra 1991. godine otišli u bolnicu u Vukovaru?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Da, ja sam 19...

ADVOKAT BOROVIĆ: ...Dobro... Pošto to nije rekao.

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR:... 19. novembra ja sam bio u bolnici. Drugi deo vašeg pitanja - kad sam to rekao gospodine Boroviću.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Što se tiče drugog dela mog pitanja – kada ste se prvi put sastali sa timom Odbrane gospodina Radića?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam prvi put u ulozi svedoka sastao se sa timom Odbrane kapetana Radića ovde u Hagu, kad sam boravio pre pet, šest dana. Prvi put je na tom sastanku bilo govora o mom odlasku u bolnicu, jer je na jednom od snimaka televizijskom, viđeno i moje lice pred bolnicom. Pitao me je konkretno advokat Borović - da li sam bio u bolnici. Da. To je moj odgovor.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Prvi put ste razgovarali sa Odbranom pre pet, šest dana? Da li je to tačno?

SUDIJA PARKER: Ne, nego o ovoj temi.

TUŽILAC LUNNY: Hvala, časni Sude.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Kada vas je prvi put kontaktirala Odbrana?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Pa ja ne mogu datum da odredim, ali Odbrana me je kontaktirala neposredno posle odluke gospodina Radića da ga pred ovim Sudom zastupa advokatska kancelarija gospodina Borovića. I ja sam preko mojih kolega, konkretno preko Zirojevića, zamoljen da dođem u kancelariju radi konsultacija i eventualnog pristanka da svedočim ped Sudom. Kažem još jednom, ja se ne sećam tog datuma. Znam da je bilo neko letn'o vreme, i znam da je taj prvi sastanak bio vrlo formalan. Još jednom podvlačim, i njemu sam rekao, da ja hoću svedočiti, al' mi je sasvim svejedno ko me za taj posao pozove. Obzirom da sam već nekoliko puta istakao moju poziciju zamenika komandanta bataljona, očekivao sam da će...

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Molim vas da tu stanete. Mislim da ste odgovorili na postavljeno pitanje - kada ste se sastali sa Odbranom i kada ste prvi put razgovarali o odlasku u bolnicu u Vukovaru. I znači, vi tvrdite da je to bilo pre pet, šest dana. Da je to bilo prvi put kada ste to njima spomenuli?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Po mom sećanju, prvi put o bolnici smo razgovarali sad kada sam ja prošli put dolazio u Hag.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Što se tiče ovog odlaska u bolnicu, vi ste nam rekli da je tamo bio Radić po naređenju Tešića. Da li je to tačno?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Da. Obezbeđenje širi... šireg re'ona bolnice. Zadatak je dobio devetnaestog kapetan Radić od majora Tešića.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Major Tešić, kao što ste rekli ranije, dao je izjavu međunarodnom sudu, kancelariji Tužilaštva 2003. godine. On je izričito rekao da nije dao nikakvo naređenje te vrste kapetanu Radiću i da je kapetan Radić bio u bolnici na svoju ruku. Zar nije tačno da nije bilo nikakvog naređenja da Radić bude u toj bolnici?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Radić je u bolnicu otišao po naređenju. A prisustvo njega i njegovog dela vojnika tamo, možete proveriti svedočenjem. Šta je Tešić vama ili bilo kome rekao u vezi odlaska u bolnicu, meni nije poznato.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Želim da sada pređemo na 20. novembar 1991. godine. Vi ste spomenuli da se održavalo redovno dnevno referisanje u vašem štabu za Prvu motorizovanu brigadu. Da li je to tačno?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Bataljon. Upotrebili ste...

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Bataljon, izvinjavam se.

Prevodio: Prevodilac se izvinjava, bataljon.

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Pitali ste me dvadesetog da li je bilo referisanje? Je l' tako?

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Da, gospodine.

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Da. 20. uveče bilo je redovno referisanje u komandi Prvog motorizovanog bataljona.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: A u koje vreme je to referisanje održano, gospodine Stijakoviću?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Po mom sećanju to je bilo oko 20.00 časova, noć.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: A da li je kapetan Radić bio prisutan na tom sastanku?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Na tom sastanku je bis... bio prisutan kapetan Radić.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: U koliko časova se taj sastanak završio, gospodine Stijakoviću?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Sastanak je imao dve faze. U prvoj, koju je vodio major Tešić, prisutni, gde smo završili dogovor i zadatke za 21. A nakon toga je on otišao u pretpostavljenu komandu u Negoslavce, radi njegove pripreme...

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Molim vas stanite gospodine Stijakoviću. Ja vas nisam pitao o sadržaju sastanka. Ja sam samo želeo da znam kada je završen sastanak?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Ja govorim da je taj sadržaj bio negde za vreme od nekih sat i po vremena, tako. Sat, do sat i po, po mom sećanju. Jer, posle sastanka smo se još tu zadržali. Kada je komandant otišao, mi smo još ostali tu u komandi, gde je, sećam se, i kapetan Vučković tražio da se ode kod njega na neku večeru. Zvao je i mene. Nisam mogao ići, zato što nema majora Tešića. Ali je otišao stariji vodnik Bojić sa njima na večeru. Znači, jedan deo tih starešina, komandira, po pozivu kapetana Vučkovića, otišli su na neku večeru. Tako ne mogu vam precizno odrediti koliko je ta aktivnost trajala. Ali kažem, od sat do negde sat i po.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Da li ste i Odbrani kapetana Radića govorili o ovoj večeri koju ste sada spomenuli, kada ste se sa njima sreli pre pet, šest dana?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Oni su me pitali da li sam ja išao na tu večeru, da li sam ja išao na večeru. Odgovorio sam kao i vama: "Ne, ja nisam prisustvovao toj večeri".

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Ali, to nije bilo pitanje koje sam vam postavio, gospodine Stijakoviću. Vi izbegavate pitanje. Vi sada govorite o večeri od 20. novembra. I to je prvi put da smo za nju čuli. Da li ste spomenuli to, da li ste rekli Odbrani gospodina Radića, kada ste se sa njima sastali pre pet, šest dana, da se razgovaralo o večeri – uveče, 20. novembra? Odgovor je da ili ne?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Da, Odbrani sam rekao da se razgovaralo o večeri.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Hvala, gospodine Stijakoviću. Sada možemo da pređemo na drugu temu. Zamolio bih vas da pogledate jedan članak u listu "Narodna Armija". On se nalazi u elektronskoj sudnici (E-Court practice direction), a referentni broj mu je 01147733 do 01147784. Ovaj časopis koji sada gledamo, "Narodna Armija", to je zvanično glasilo JNA, zar ne?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: "Narodna Armija" je bila novina Jugoslovenske narodne armije.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Zamolio bih da pogledamo stranicu broj 10 na BHS-u . ERN broj je 7742, to je stranica broj 1 prevoda na engleski.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Gospodine Stijakoviću, zamolio bih vas da nam pročitate prva dva paragrafa...

sekretarijat: Žao mi je, ali ne možemo da nađemo dokument u elektronskoj sudnici, bar ne pod ovim brojem.

TUŽILAC LUNNY: Časni Sude, ja imam jedan primerak. Trebalo bi da postoji i u E-courtu, ja izvinjavam se zbog toga. Imam jednu kopiju koja je označena flomasterom. Ako bi časni Sude dozvolio vrlo kratku pauzu, onda bih ja mogao da dobavim neobeleženi primerak i onda bi svedok mogao da ga upotrebi na grafoskopu.

SUDIJA PARKER: Mislim da je to poželjno. Da li bi bilo nezgodno da pređemo na neku drugu temu?

TUŽILAC LUNNY: Imam samo još jedno pitanje posle ovoga, časni Sude.

SUDIJA PARKER: Onda ćemo sada da napravimo pauzu. Nastavljamo u 15.35 časova.

TUŽILAC LUNNY: Hvala, časni Sude. Veoma sam vam zahvalan.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Gospođo Tapušković?

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ: Sledeći svedok Odbrane gospodina Radića je spreman i on se nalazi u zgradi od 11.00 sati jutros.

prevodioci: Da li može da se podese govornikov mikrofoni? Prevodioci ne mogu da je čuju.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ: U razgovoru sa kolegom... Vun... Lun... Lunnyem dobila sam informaciju da će on krosirati ovog svedoka još najviše jedno pet minuta. I u ponovnom ispitivanju kolega Borović će uzeti jedno petnaestak minuta, kako je najavljeno. U međuvremenu je sa svedokom bio pokušao da se obavi intervju od strane Tužilaštva, i ja sam zamolila da dobijem bilo kakvu belešku o rezultatima pokušaja da se dobije intervju. Kolega Weiner je rekao da će on ispitivati unakrsno tog svedoka, i on je pokušao da obavi razgovor sa njim. Tako da bih ja volela da dobijem sada neku informaciju da li se svedok izjasnio i kako se izjasnio, da li želi ili ne želi da da intervju, da bih znala da li ja mogu danas da krenem već u glavno ispitivanje tog svedoka, pošto se završi unakrsno ispitivanje i dodatno ispitivanje. Tako da tražim instrukcije od vas u tom smislu. Hvala.

SUDIJA PARKER: Gospodine Weiner?

TUŽILAC WEINER: Da, časni Sude?

SUDIJA PARKER: Recite.

TUŽILAC WEINER: Mi smo se obratili svedoku danas preko Službe za žrtve i svedoke (Victims and Witnesses Unit). Mi smo obavešteni da smo ovog jutra dobili neke beleške o pripremi svedoka sa tačkama koje nikad prethodno nismo primili. Kao rezultat toga, želeli smo da razgovaramo sa svedokom. Preko Službe za žrtve i svedoke rekli smo da želimo da razgovaramo sa njim pošto postoje neka pitanja o kojima je nedavno razgovarao sa Odbranom, a koja nisu bila ranije pokrenuta vezano za ovog svedoka. Međutim, on je odbio, neće da razgovara, iako je pre toga naznačio da će razgovarati sa predstavnicima Tužilaštva.

SUDIJA PARKER: Znači, ispitivanje može da se nastavi danas popodne?

TUŽILAC WEINER: Može da se nastavi.

SUDIJA PARKER: Da li je sada to dovoljno jasno?

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ: Hvala, časni Sude. Hvala vam.

SUDIJA PARKER: Hvala. Gospodine Lunny?

TUŽILAC LUNNY: Hvala, časni Sude. Veoma smo zahvalni što nam je Sud omogućio da izađemo iz ovog problema sa tekstom.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Gospodine Stijakoviću, pre nego što pređemo na taj članak, imao sam priliku tokom pauze da još jedanput pogledam beleške sa pripreme za vaše svedočenje, koje nam je Odbrana dala pre dva dana. I sada gledam deset različitih tema u okviru tih beleški za pripremanje svedoka. I ni u jednoj od tih deset tema ne spominje se večera 20. novembra. To znači da, ili niste rekli Odbrani o toj večeri kada ste sa njima razgovarali pre pet ili šest dana, ili ste im to rekli, a oni su to izostavili. Šta je od te dve stvari tačno?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam za tu večeru rekao Odbrani.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Gospodine Stijakoviću, ja sam vam postavio pitanje i vi morate na njega da odgovorite. Beleške o pripremi svedoka koje je Odbrana dala Tužilaštvu ne spominju večeru od 21. novembra 1991. godine. Znači, ili ste im vi to rekli, a oni su to izostavili, ili im vi to uopšte niste rekli. Šta je od te dve stvari tačno?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam njima za tu večeru rekao.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Da li govorite istinu u tom pogledu?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Ako treba da ponovim još jednom, ja sam za večeru...

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Ja ne tražim od vas da ponovite svoj odgovor, nego vas pitam da li govorite istinu?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Da, pod zakletvom, da.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Da li je to isti standard istine koji ste koristili vezano za ostali deo vašeg svedočenja?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Apsolutno da.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Sada želim da pređemo na drugu temu. Kada ste se 24. novembra iz Vukovara vratili za Beograd, vi ste još uvek bili zamenik komandanta Gardijskog motorizovanog bataljona. Imali ste odgovornost za disciplinu. Da li je ijedan oficir iz Gardijske motorizovane brigade bio pod istragom ili kažnjen što je učestvovao u ubistvima na "Ovčari"?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Ja znam da je pod istragom bio poručnik Radović, zato što je iz nespražnjene puške prvi dan po povratku u Beograd smrtno stradao jedan njegov vojnik. Što se tiče "Ovčare" i pitanja da li je bilo istrage protiv nekog od starešina, meni za taj postupak nije bilo poznato. Hoću reći, nisam čuo ni za jedan proces vezan za "Ovčaru".

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Neposredno pre pauze, gospodine Stijakoviću, vi ste spomenuli da ste imali kontakt sa Odbranom i ulogu Zorana Zirojevića. Da li možete da nam date neke detalje, šta je Zoran Zirojević uradio kako bi vi stupili u kontakt sa timom Odbrane?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Telefonski me je kontaktirao i pozvao da li mogu da dođem u kancelariju advokata Borovića. To je sve što je njegov posao bio.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: A kada ste primili taj telefonski poziv Zorana Zirojevića?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Ja se tačnog datuma ne mogu da setim.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Da li možete da nam kažete kojeg meseca je Zoran Zirojević stupio sa vama u kontakt? Mesec i godinu?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Pa to je sigurno bila godina kada je već kapetan Radić došao u Hag. Znači, u tom periodu kada je on ovde već fizički prisustvovao. Ja sad opet ni te godine ne mogu da se setim.

TUŽILAC LUNNY: Pređimo sada na dokument koji smo nabavili tokom pauze, časni Sude. To je broj 942 po Pravilu 65ter. Časni Sude, primerci na BHS-u i na engleskom dostavljeni su stranama u sudnici, a rečeno mi je da svedok takođe ima jedan primerak.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Molim gospodina Zirojevića da pogleda članak iz lista "Narodna Armija" koji nosi naslov "Vukovar u rukama oslobodilaca".

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Izvinjavam se, ja sam Stijaković. Pitali ste Zirojevića.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Izvinite, gospodine Stijakoviću. Moja greška. Gospodine Stijakoviću, u prva dva paragrafa članka piše: "Komandant Prvog jurišnog odreda major Borivoje Tešić i njegov zamenik kapetan prve klase Slavko Stijaković otkrili su radio talase na kojima se pripadnici ZNG u MUP dogovaraju i lako su presretali njihove razgovore. Iz crne kutije u Tešićevoj ruci razgovetno se čuje da pripadnici ZNG... ZNG i MUP trpe žestoke artiljerijske udare po zgradama opštine, MUP-a i opštinskog suda, da je gradska bolnica u neposrednoj blizini pošteđena, kao i zgrada gradskog muzeja nedaleko od reke Dunav. Major Tešić pokušava da povremeno uspostavi vezu sa Miletom Dedakovićem zvanim Jastrebo, komandantom odbrane Vukovara, i pozove ga da njegovim potčinjenima kaže da polože oružje, kako se ne bi razaralo takozvano staro barokno jezgro Vukovara i spreči borbu prsa u prsa uz nove žrtve: "Jastrebe, Jastrebe, javite se", ponavlja Tešić i pažljivo iščekuje. Zavlada tajac. U aparatu se čuje nekakvo pucketanje. Jastrebo se napokon odaziva Tešiću i pita ga šta želi. Kada su mu izrečeni uslovi predaje i garantovano da će se prema svim zarobljenicima, ako nisu okrvavili ruke nad nedužnim ljudima, postupati korektno, Jastrebo je za trenutak začutao. Činilo se da je razmišljao, ali je potom odbio ponudu i psovački počeo da vređa. Odmah mu je uzvraceno da će dobiti ono što mu sledi. I grmljavina uzastopnih eksplozija se rasprostrla duž vatrene linije po dubini grada". Kada je reč o pasusu u drugom paragrafu: "Kada su mu izrečeni uslovi predaje i garantovano da će se prema svim zarobljenicima, ako nisu okrvavili ruke nad nedužnim ljudima, postupati korektno, Jastrebo je za trenutak začutao." Gospodine Stijakoviću, šta je trebalo da se desi braniocima Vukovara ukoliko su imali okrvavljene ruke nad nedužnim ljudima?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Po pravilima međunarodnog ratovanja, trebalo je da budu izvedeni pred sud.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: U članku se ne pominje suđenje, niti ponuda da će se suditi, već jednostavno pretnja da samo oni koji nisu okrvavili ruke su oni sa kojima će pravično da se postupa, zar to nije tačno?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Ja ovaj razgovor nisam čuo. Ovo je razgovor koji je major Tešić preneo novinaru. Ali, i da sam ga čuo, sigurno bih sa svoje strane preduzimao mere da se zarobljeni po pravilima rata tretiraju i da se izvedu na sud.

TUŽILAC LUNNY – PITANJE: Gospodine Stijakoviću, ja nemam više pitanja.

TUŽILAC LUNNY: Hvala, časni Sude. Oh, izvinite, časni Sude. Želeo bih da ovaj dokazni predmet po Pravilu 65ter bude uvršten u spis?

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude, ja se protivim da se ovaj dokumenat, ako mi dozvolite, uvede u dokaze, jer niko nije potvrdio autentičnost ovog dokumenta. Svedok kaže da nije prisustvovao ovom razgovoru koji treba da bude deo dokumenta i razlog zašto se uvodi, tako da iz tih formalnih razloga iznosim prigovor.

SUDIJA PARKER: Da li još neko želi nešto da kaže? Ne.

TUŽILAC LUNNY: Ne, hvala, časni Sude.

SUDIJA PARKER: Ništa, dakle.

(Pretno veće se savetuje)

SUDIJA PARKER: Pretno veće će ovaj dokument označiti za sada u svrhu identifikacije i razmotriti njegovo usvajanje kada bude razmatralo druge vesti iz medija koje se tiču gospodina Hadžića, a o čemu upravo sada razmatramo.

sekretar: Časni Sude, ovaj dokument biće obeležen u svrhu identifikacije pod brojem 792.

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću?

ADVOKAT BOROVIĆ: Hvala, časni Sude.

DODATNO ISPITIVANJE: ADVOKAT BOROVIĆ

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Gospodine Stijakoviću, danas vas je uvaženi kolega pitao o okolnostima straha u Vukovaru, pa vam je rekao da je jedan svedok izjavio da je strah bio tako veliki da se mogao opipati rukom i da je to bio razlog zašto vojnici nisu trebali da idu na prvu liniju. Ja vam predočavam da je na strani 12.601 svedok rekao da je to bilo 2. oktobra, da je strah prilikom prve akcije u koju odlaze, bio tako veliki da se mogao opipati rukom. Nigde nije izjavio da je to bio razlog...

TUŽILAC LUNNY: Časni Sude?

SUDIJA PARKER: Da, gospodine Lunny.

TUŽILAC LUNNY: Imam prigovor na pitanje svog uvaženog kolege. Čini mi se da on citira reči svedoka. Oprostite, časni Sude, povlačim prigovor. Vidim da nije bilo navedeno ime svedoka.

SUDIJA PARKER: Nastavite, gospodine Boroviću.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. I taj svedok je... ako vam kažem da je taj svedok izjavio da mu je jako odgovaralo da u prvim borbenim linijama budu pripadnici TO Leve Supoderice, a da njegovi mladi ljudi budu u drugoj liniji, i da time želi da im sačuva mlade živote, da je to pravi kontekst onoga što vam je želeo da predoči kolega. A pošto nije, ja vam predočavam i pitam: Da li je, prilikom prvog tog

marša koji je imala vaša jedinica kada su dolazili u Vukovar osećala, da li je postojao strah kod tih mladih ljudi?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam i tužiocu rekao da je to normalan, prirodan strah, koji sam osećao i ja.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. A da li vam je odgovaralo, kao zameniku komandira Prvog motorizovanog bataljona da kasnije, u toku... na pravcu dejstva... borbenih tih dejstava ipak mladi vojnici, koji su neiskusni, imaju drugu poziciju zauzimanja već osvojenog prostora, a da teritorijalci napred ili kao vođači, ili u sadejstvu, ili na bilo koji drugi način, da sada ne ulazimo u to pitanje - idu napred?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Najveći deo vojnika koji su obezbeđivali dostignutu liniju, bili su upravo mladi vojnici. Određen broj njih, najhrabrijih, uključivali su se i u prve borbene linije.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Za vreme dvadesetog uveče, kada je major Tešić otišao sa referisanja, a kažete da je sledećeg dana bio u Beogradu, dakle od tog perioda dok nije došao major Tešić i preuzeo svoju dužnost, da li je u Vukovaru bilo bilo kakvog vatrenog borbenog dejstva od strane Prvog motorizovanog bataljona?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: U tom periodu nikakvih dejstava nije bilo.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Uvaženi kolega tužilac vam je predočio da su pred beogradskim Sudom osuđeni neki oficiri u suđenju takozvana "Beogradska Ovčara", ne ovo na kraju, nego prije jedno dva sata. Moje pitanje glasi: Da li ste vi čuli da je neki oficir u beogradskom Sudu osuđen zbog beogradske... zbog vukovarske "Ovčare"?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Ja nisam čuo da je nijedan oficir zbog "Ovčare" osuđen u Beogradu.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Pitam vas sada isključivo za Treću četvu, kojom je komandovao Miroslav Radić. Iako ste se izjašnjavali detaljno, tražim decidan odgovor. Da li je četa Miroslava Radića, od one akcije 10. jedanaestog, kada je bila na Milovom brdu, do 19. jedanaestog bila učesnik neke akcije na nekom drugom prostoru?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Ne. Radićeva četa je ostala na Milovom brdu i tu završila dejstva.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Kada kažete "Milovo brdo", mislite... da li mislite na područje Milovog brda i naselja "Boško Buha"? Je li to taj isti prostor?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Milovo brdo je geografski pojam, a oko njega i u tom delu je i naselje "Boško Buha".

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Danas je poštovani mladi kolega vam pokazao vašu belešku koja predstavlja deo prepisa ratnog dnevnika Prvog motorizovanog bataljona. Jesam li u pravu?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Da. To je beleška i prepis ratnog dnevnika.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li to znači da nije doslovce prepisan ratni dnevnik, već ste vi iz dnevnika diktirali svom vojniku ono što ste smatrali da će vam trebati za naučni rad?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam to već rekao i ponoviću. Ja sam iz sadržaja dnevnika diktirao tekst, a vojnik Dobraš pisao. I taj diktirani tekst je nešto korigovan, u odnosu na stvarni sadržaj ratnog dnevnika.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Sledeće pitanje. Imali ste primedbu od poštovanog kolege - zašto u toj svojoj belešci koja je prepis ratnog dnevnika, necelovit prepis, niste zaveli usmenu naredbu od 12. jedanaestog 1991. godine, je l' tako?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Moje pitanje glasi: Da li u toj prepisanoj vašoj belešci imaju pisane naredbe od 14. jedanaestog 1991. godine i od 16. jedanaestog 1991. godine, koje smo vam ovde predočavali ili ne?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: U prepisu ratnog dnevnika nema nijedne pisane naredbe.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li ste dali... pitao sam vas, dali ste intervju Tužilaštvu ovde u Hagu, je l' tako?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Koliko je otprilike trajao taj intervju?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Oko sat i po.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Vi ste audio, tonski snimani, dok ste davali intervju, je l' tako?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Intervju je sniman.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala.

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude...

TUŽILAC LUNNY: Časni Sude, želeo bih da uložim prigovor. Ovo ne proizilazi ni iz čega iz unakrsnog ispitivanja. Ja svedoku nisam postavljao pitanja u vezi sa njegovim razgovorom sa Tužilaštvom. Moj cenjeni kolega tokom glavnog ispitivanja je postavio pitanje u vezi ovog razgovora, i pomenuo da je trajao sat i po. On se nije vratio na pitanje tog razgovora, i nema osnova iz unakrsnog ispitivanja.

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću, na koji način ovo proizilazi u dodatnom ispitivanju?

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude, pošto sam očekivao do ovog trenutka da će moj poštovani kolega dobiti transkript tog audio snimka razgovora, koji su obećali. Pošto Stijaković odlazi za par sekundi, a ja hoću da uvedem u dokaz upravo taj snimak, jer nemam pisani transkript koji je trebalo da bude i preveden na engleski, odnosno, nemam transkript na BHS verziji, jer je engleski prevod u ogromnom broju slučajeva i rečenica pogrešno preveden. Ne verujem da je to urađeno namerno. Pa pošto na tom video zapisu ima autentičan... ima autentična izjava gospodina

Stijakovića, a ima i loš engleski prevod, onda, ako to uvedemo u dokaz, vrlo lako ćete preko prevodilaštva sada ili kasnije uspeti da saznate u čemu je suština. Jer, meni taj intervju jako odgovara, i dostavljen je Odbrani po Pravilu 68 u video zapisu. Želim da ga uvedem cel... celog u dokaze. Eto, to je moj bio razlog... zašto ranije nisam mogao da reagujem, jer sam očekivao do ovog trenutka da ću dobiti transkript na BHS-verziji, a nisam je dobio... jer sam rekao da ću po Pravilu 68 da to ponudim u uvođenje dokaza.

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću, mislim da u ovom trenutku to nije tema za dodatno ispitivanje. Međutim, Pretresno veće vam dozvoljava da kada dobijete audio snimak, tražite da se uvrsti u spis, ukoliko smatrate da je to na neki način relevantno za ova pitanja. Mi to činimo, budući da niste dobili transkript kada ste vodili glavno ispitivanje i dodatno ispitivanje. Tako da ovo može da ostane rešeno na ovaj način za sada.

TUŽILAC LUNNY: Časni Sude, ako mogu nešto da kažem. Koliko ja razumem, taj audio snimak jeste bio dostavljen pre početka svedočenja gospodina Stijakovića, a prevod na engleski je bio dostavljen neposredno posle. Imali smo poteškoća da to bude otkucano na vreme, ali audio snimak je bio dostavljen, bio na raspolaganju dan ili dva pošto je obavljen razgovor. Prevod na engleski ja sam dostavio cenjenom kolegi pre nego što je gospodin Stijaković počeo sa svedočenjem, i zvanični primerak je danas formalno obelodanjen, a dobijen je i prevod na engleski. Meni su iz moje kancelarije rekli, časni Sude, da je celoviti BHS transkript onoga što je na snimku, a ne engleski prevod, nešto što se uobičajeno ne traži.

SUDIJA PARKER: Nama je rečeno gospodine Boroviću da ste vi audio snimak dobili pre nekoliko dana?

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude, bio sam veoma jasan. Dobio sam audio snimak, preslušao audio snimak, i utvrdio da je engleski prevod potpuno pogrešan u važnim delovima. Tražio sam upravo od ovog uvaženog kolege da nam daju transkript na BHS verziji, onoga što je na snimku, da bi mogli ovde u sudnici da stavimo na ekran, da čita svedok i da potvrđuje da li je to tačno ili nije. A rečeno je zbog škotskog naglaska da nisu uspeli da to nekako prevedu. To je bilo neko opravdanje. Ali časni Sude, ne želim da u ovom trenutku sada uzimam puno vremena. Ništa epohalno tamo nema, sem što u potpunosti ovo što je Stijaković govorio ima i u intervjuu koji je dao Tužilaštvu. To je trebao samo da bude dokaz da čovek čijem intervjuu nisu prisustvovali branioci okrviljenog, ponavlja na svakom mestu sve isto, i da to može da bude provera kredibiliteta ovog svedoka, ukoliko dođe u pitanje. To je jedini razlog. Ukoliko smatrate da sam propustio svoju šansu, da sam "spalio mostove" za sobom, kao što vi volite reći, što nisam blagovremeno imao prevod, onda prihvatam i tu odgovornost. Ali mislim da je Tužilaštvo ipak zakasnilo da nam dostavi autentične primerke prevoda.

SUDIJA PARKER: Dakle, gospodine Lunny?

TUŽILAC LUNNY: Hvala, časni Sude. Ja bih rekao da moj cenjeni kolega pokušava da izjavu dostavi kao dokazni predmet, kako bi se pokazala konzistentnost u svrhu kredibiliteta svedoka. Po mom mišljenju, to nije prihvatljivo. Mogu da se koriste

prethodne izjave kada nisu konzistentne kako bi se osporio kredibilitet, ali ne mogu biti korišćene kako bi se promovisao nečiji kredibilitet. Hvala, časni Sude.

SUDIJA PARKER: Hvala, gospodine Lunny. Ja sam malopre pogrešno shvatio, misleći da gospodin Borović nije primio audio snimak pre početka svedočenja svedoka. Sada izgleda da nema razloga niti osnova zašto bi taj audio snimak ili transkript snimka bio uvršten u spis. Svedok je pozvan da svedoči. On je dao svoj iskaz. Vođeno je unakrsno ispitivanje u vezi toga da li su neke stvari bile rečene Odbrani tokom pripremnog razgovora. Ali to nije pitanje o kojem je bilo reči na tim audio snimcima. Tako da, osim ukoliko nema nečega dodatnog na šta nam do sada nije skrenuta pažnja, prigovor gospodina Lanija ima osnova. Nažalost, gospodine Boroviću, mi smo došli do trenutka kada je svedok dao svoj iskaz i rekao nam je svoju verziju toga šta se desilo. I do sada, u meri u kojoj je to relevantno, saopštio nam je da je neke stvari rekao vama a neke stvari rekao tužiocu - kada je bio ispitivan. Ali ono što je relevantno što se nas tiče, jeste njegovo svedočenje ovde u sudnici. Vi ste imali mogućnost da ga ispitujete kada ste saslušali audio snimak njegovog ispitivanja. I siguran sam da ukoliko je u tome bilo nešto pravno relevantno, da bi vi svojim pitanjima to pokrili. Tako da je ovime to rešeno. Hvala.

ADVOKAT BOROVIĆ: Hvala, časni Sude. Prihvatam odluku bez primedbe. Sledeće. Molio bih da se ova beleška dela prepisanog dnevnika stavi na ekran, časni Sude. a ona ima oznaku 2D14-0001. Molio bih da se stavi ova strana sa datumom 10. jedanaesti.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Gospodine Stijakoviću, da li vidite ovo na...

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Nije mi prikazana...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE:... A, nije?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR:... 10. jedanaesti, nego 3. deseti.

ADVOKAT BOROVIĆ: Dakle, ako može 10. jedanaesti 1991. godine.

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: U redu je. Sad vidim.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li biste bili ljubazni, iako je malo naporno, da nam pročitate šta ste vi zabeležili 10. jedanaestog, ali do kraja. Ja vas neću prekidati kao kolega tužilac.

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: "Na osnovu prethodnog plana napada, bataljon je izveo akciju i osvojio Milovo brdo, poslednju važnu tačku na pravcu napada bataljona. Težište napada je bilo na dejstvu Treće jurišne grupe, koja je uz podršku osvojila ovaj rejon. Druga jurišna grupa je ostala u blokadi, a Prva jurišna grupa je osvojila rejon Tekstilne škole i vrtića. U toku današnjih dejstava, imali smo devet ranjenih i dva poginula borca, pripadnika naše jedinice. Za dalje ćemo planirati naše akcije u zavisnosti od dejstva suseda".

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Tačka. Hvala. Gospodine Stijakoviću, ako pogledamo sledeći datum, 11. novembar 1991. godine, da li biste pročitali prvu rečenicu, pa ako bude potrebe, pročitamo cele tekstove. Šta piše?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: "11. jedanaesti: Danas nismo izvodili napadna dejstva, već odmarali ljudstvo"...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Zarez?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: "Sredili smo borbeni raspored i organizovali čvrsto držanje postignutih položaja".

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Gospodine Stijakoviću, sledeći dan nakon 11. jedanaestog je 12. jedanaesti. Da li biste bili ljubazni da pročitate prve dve rečenice?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: "12. jedanaesti: Danas je bataljon organizovao sređivanje borbenog rasporeda. Nismo izvodili akcije, izuzev uključivanja Prve jurišne grupe duž ulice Avgusta Cesarca".

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. 13. jedanaestog, to je jedini datum kada vas je... na koji vas je uputio uvaženi kolega. Tamo ste pročitali da je bataljon izvodio borbeno dejstva, i rekli ste u naselju koje je ispod Milovog brda. Moje pitanje glasi: To naselje ispod Milovog brda, da li je to rejon Milovog brda?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Da, to je i dalje geografski rejon Milovog brda.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li biste pogledali 14. jedanaesti 1991. godine? Da li biste pročitali, pošto je kratko, 14. jedanaesti, sledeći dan?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: "Danas je bataljon sredio stanje borbenog rasporeda. Nismo izvodili akcije, već smo pripremali ljudstvo za dalja dejstva".

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dalje.

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: "Organizovali smo redovno snabdevanje ljudi i popunu u cilju još organizovanijih dejstava".

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Gospodine Stijakoviću, da li biste sada pročitali sledeći dan? To je 15. jedanaesti 1991. godine?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: "15. jedanaesti: Bataljon je danas izvodio pripremu za narednu akciju. Nismo imali ranjenih ni povređenih boraca. Pripremali smo dalje akcije i sređivali borbeni raspored jedinica".

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala lepo. I ako vam nije teško, pošto imamo još 16. jedanaesti 1991. godine, pre onog 17. što ste čitali, šta piše u vašoj zabelešci?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: "16. jedanaesti: Bataljon je danas izvodio pripremu za predstojeće akcije. Organizovali smo redovno snabdevanje ljudstva. Jedinicu je posetio komandant brigade, i u razgovoru zahtevao da se produži dalje....

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Podrže.

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR:... podrži dalje dejstvo jurišnog odreda".

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Gospodine Stijakoviću, da li ste bilo gde od ovog perioda: 10., 11., 12., 13., 14., 15. i 16. novembra 1991. godine, vi bili u nekoj... na nekom pravcu dejstva ili u nekoj akciji, suprotno od onoga što ste napisali ovde u ovom... u ovoj svojoj zabelešci? Ili ste stalno bili u rejonu Milovog brda?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Jedinice Prvog motorizovanog bataljona isključivo su u ovom periodu bile na prostoru Milovog brda.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala lepo. Dalje, gospodine Stijakoviću, poštovani kolega vam je danas citirao deo naredbe komande Operativne grupe Jug od 14. jedanaestog 1991. godine, koju ste vi već tumačili ovih dana, pa vam je pročitao samo jedan red tačke 4. To je ovaj najpoznatiji taj red, i predočio vam je sledeće: "JOD 1 (minus Prvi motorizovani bataljon) iz sadašnjeg rejona borbenog rasporeda, prebaciti na pravac Dalmatinska, ulica Alije Alijagića, Vodotoranj". Je l' to piše tako?
SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Kolega vam je takođe... uvaženi kolega je takođe rekao i pitao vas, zašto taj mali deo Jurišnog odreda 1, taj slabiji deo, kako se plastično izrazio, nije podržao... nije podržan od strane Radićeve Treće čete, koja se pokazala kao veoma sposobna. Moje pitanje glasi. To vas je pitao tužilac, i vi ste odgovorili šta ste odgovorili. Da li biste sada pročitali zadatak JOD-a 1, koji piše ispod ove tačke 4? Ja ću pročitati, vi...
SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Nemam...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE:... nemate na ekranu. "Zadatak: U neposrednom sadejstvu sa Drugim bataljonom vojne policije i JOD-om 4, ovladati objektima u zahvatu ulica Alije Alijagića, škola "Stjepan Supanc" i što pre izbiti u rejon Slavije – Vodotoranj, odakle sprečiti eventualno izvlačenje ustaških snaga sa pravca Mitnice". Pitanje glasi: Da li ovaj JOD 1 je na ovom pravcu koji sam pročitao – sam, ili u sadejstvu sa Drugim bataljonom vojne policija i JOD-om 4, kao što sam pročitao?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Kako ste pročitali, JOD-u 1, bez Prvog motorizovanog bataljona, sadejstvovala su pomenute jedinice na pravcu dejstva.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Ono što vam danas nije pročitao uvaženi kolega tužilac je sledeća tačka 5.

ADVOKAT BOROVIĆ: Ja bih molio da... da stavimo pred svedoka, pošto sam pri samom kraju.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ili ako imate ispred sebe, nađite molim vas 4. To je Dokaz broj 430 i pročitajte tačku 5, zato što vam to danas nije kolega saopštio, sa tvrdnjom da vi niste odvojeni iz JOD-a 1.

ADVOKAT BOROVIĆ: To je Dokaz 430. Oprostite, časni Sude.

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Imam na...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Samo trenutak...

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Samo da uvećamo.

ADVOKAT BOROVIĆ: Imamo na ekranu BHS verzije. Ne znam da li ima Sud?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: "Prvi motorizovani bataljon iz sadašnjeg rejona borbenog rasporeda: obezbediti dostignutu liniju, uspostaviti punu kontrolu...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Gospodine Stijakoviću, samo trenutak.

ADVOKAT BOROVIĆ: Čini mi se da Sud nema na ekranu, pa da bismo ovo... U redu. Hvala.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dakle ovako. Ponoviću. Uvaženi kolega je pročitao tačku 4, "krstio" je JOD 1 slabim, ali mi smo sada pročitali zadatak. Vi ste potvrdili da nije bio slab, već je bio u sadejstvu. Mene intresuje tačka 5. Još jedanput je pročitajte?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: "Prvi motorizovani bataljon iz sadašnjeg rejonu borbenog rasporeda: obezbediti dostignutu liniju, uspostaviti punu kontrolu osvojenog prostora i sadejstvovati snagama u napadu na pravcima: ulica Šundarićeva, ulica Maršala Tita, biti u gotovosti za aktivna dejstva na pravcu: Milovo brdo, mostovi na reci Vuki".

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala lepo. Pitanje glasi. Pravac dejstva JOD-a 1 je Dalmatinska, Alije Alijagića, Vodotoranj. Da li je to pravac dejstva na kome ste vi bili, ili ste vi na sasvim drugom pravcu: ulica Su.. Šundarićeva i ulica Maršala Tita? Jesu to dva različita pravca prema Vodotoranju?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Da, to su dva različita pravca. Jer, Prvi motorizovani bataljon je imao pravac: centar grada, mostovi na...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Pitao sam da li su to dva različita potpuno pravca dejstva?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Danas ću vam...

ADVOKAT BOROVIĆ: Molim časnog Suda da bude na ekranu Dokaz od šesnaestog... broj 431. Dakle, naredba Operativne grupe Jug od 16. jedanaestog 1991. godine.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: To ste juče čitali, da vas ne mučim. U toj naredbi, u tački "Zadaci jedinicama" pod 1 piše: "Prvi motorizovani bataljon u skladu sa zadatkom od 14. jedanaestog 1991. godine, uz podršku dela snaga Oklopnog bataljona Gardijske motorizovane brigade, produžiti napad na pravcu...." i tako dalje, i tako dalje... Šundarićeva i to. Šta znači, još jedanput, ovo vas već drugi put pitam, da li ste vi i dalje 16. jedanaestog na svom pravcu, zacrtanom unapred, na Milovom brdu, ali sa pravcem koji ćete kasnije ostvariti, i da li u tom trenutku JOD 1 je na drugom nekom pravcu, 16. jedanaestog 1991. godine?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Mi smo po ovoj naredbi na pravcu prema centru grada i mostovima. Ali ovaj zadatak smo izvršavali isključivo vatrom, obzirom da nije imalo potrebe silaziti u niže nivoe, kad se sa Milovog brda jako lepo vide sva tri mosta.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala lepo. JOD 1, je li nije bio na tom pravcu u tom trenutku, 16. jedanaestog, već na sasvim drugom pravcu? Da li je to tačno? Pošto to piše iz naredbe.

TUŽILAC LUNNY: Časni Sude...

SUDIJA PARKER: Gospodine Lunny?

TUŽILAC LUNNY: Imam prigovor. Moj kolega postavlja sugestivno pitanje u ovom pogledu? Neka samo postavi pitanje.

SUDIJA PARKER: Mislim da ste u pravu, gospodine Lunny, ali sa kakvim učinkom?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Preformulisao pitanje. Na kom pravcu je u tom trenutku JOD 1, kojim komanduje Borivoje Tešić?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: JOD 1 u tom periodu je na pravcu Milovo brdo – Vodotoranj.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala.

ADVOKAT BOROVIĆ: Pošto kolega se ustao, objasniću mu da... da je... da treba da pročita i 16. naredbu... Pardon...

prevodioci: Prevodioci iznose primedbu da nisu uopšte razumeli gospodina Borovića

SUDIJA PARKER: Da, gospodine Lunny?

TUŽILAC LUNNY: Imam još jedan prigovor časni Sude, koji se odnosi na ovo što je izneto pred svedoka. Izgleda da ne postoji nikakva referenca na Prvi jurišni odred u ovom dokumentu?

SUDIJA PARKER: Da li vi iznosite pred svedoka da se ovaj dokument odnosi na Prvi jurišni odred, gospodine Boroviću?

ADVOKAT BOROVIĆ: Siguran sam časni Sude da je to vama poznato, ali ipak je to stvar sposobnosti kolega... kolege da proceni - šta znači naredba od 14. jedanaestog. A naredba od 16. jedanaestog upućuje na naredbu od 14. jedanaestog. I sve je vrlo očigledno. Stvarno sam ovde vrlo iskren i... i malo sam već počeo da se nerviram, zato što mora kolega da nauči da tumači ove naredbe. Znači, vrlo je jasno da u naredbi od 16. jedanaestog... naredba se vezuje za naredbu od 14. jedanaestog, a u naredbi od 14. jedanaestog vide se...

SUDIJA PARKER: Gospodine Lunny, molim vas sedite, gospodin Borović govori.

ADVOKAT BOROVIĆ: Dobro. Evo, malo ću blažim tonom. Ja mislim da ako bi malo pažljivije pogledali dokumenat od 16. jedanaestog, vidi se da ona u sebi sadrži zadatke koji su dati 14. jedanaestog, i da je sasvim jasno da su zadaci Prvog motorizovanog bataljona jedni, a zadaci JOD-a 1 su ostali i dalje nepromenjeni - u skladu sa odlukom od 14. jedanaestog. Mislim da nema tu nikakve dileme.

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću, vaš pristup ovom pitanju je otvoren za kritiku. Vi znate šta vi želite i vi znate kako vi shvatate šta ova naređenja znače. I vi takvo vaše shvatanje iznosite pred svedoka ili pred ovo Pretresno veće. Ukoliko postoji nekakav dokaz ili element dokaza o kome svedok može da govori, onda svedoku postavite pitanja koja nisu sugestivna i doćete njegov odgovor. A onda kasnije u svojim podnescima određićete šta ta naređenja znače. Vi ovde spajate ova

dva procesa istovremeno. Možda se vi ne slažete sa tim kako se neko naređenje shvata ili sa iznetim argumentom Tužilaštva u pogledu značenja nekog naređenja, ali to nužno ne mora da znači da je to pogrešno. Zato što vi imate jasno gledište koje može da bude tačno, to ne znači da u ovoj fazi ste vi u poziciji da to tvrdite sa svog mesta nama ili svedoku, i da kažete da nijedno drugo gledište otvoreno ili nije moguće. Molim vas da shvatite da je nužno pridržavati se učtivosti kada su u pitanju gledišta koja mogu da budu drugačija od vaših. Može da se pokaže da su ona pogrešna. Može da se pokaže da su ona ispravna. Sasvim sigurno ovaj svedok može da nam pomogne sa iskazima koji će vama da pomognu da podržite svoj stav. Vi možete da postavite ta pitanje u svom dodatnom ispitivanju ali to mora da bude u vezi sa unakrsnim ispitivanjem. Izvinjavam se sada zbog ovog malog predavanja, ali među stranama raste tenzija oko ovog pitanja i mi smatramo da bi bilo važno da se obe strane malo povuku i da shvate da je njihova uloga u ovoj fazi suđenja ograničena, i da ne uključuje nikakve argumente o njihovim finalnim pozicijama. Nadam se da sada možete da vidite da li postoje ikakva daljnja pitanja koja želite da postavite ovom svedoku o ovim naređenjima ili pitanjima vezanim za njih. Hvala.

ADVOKAT BOROVIĆ: Da. Ja sam mislio da smo to juče sa ovim svedokom završili. Ali pošto je tužilac okrenuo stvar, onda sam morao da se javim i da komentarišem u dodatnom ispitivanju ovo što ću sada da uradim.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dakle, naredbom od 14. jedanaestog, da li je u sastavu JOD-a 1 - Prvi motorizovani bataljon?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Naredbom od 14. jedanaestog, Prvi motorizovani bataljon nije u sastavu JOD-a 1.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Sledeće pitanje. Naredbom u kojoj su definisani zadaci, da li je Prvi motorizovani bataljon u sastavu JOD-a 1, i da li to igde proizilazi u ovoj naredbi?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Od naredbe 14. jedanaestog pa nadalje, Motorizovani bataljon više nikad nije bio u sastavu JOD-a 1.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Danas vam je kolega pokazao jednu naredbu Operativne grupe Jug od 21. jedanaestog o prepočinjavanju TO i odreda Leva Supoderica. Moje pitanje glasi: Da li ste ikada videli bilo koju naredbu i da li vam je bilo ko iz Tužilaštva, kada ste davali intervju ili ovde u Sudu, pokazao neku drugu naredbu, iz koje bi se videlo da je neko stanje pripadnosti TO Leve Supoderice drugačije nego što piše u tim naredbama?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam gospodinu tužiocu rekao da naredbu od 21. ovde pokazanu, ja prvi put vidim. I objasnio sam da je to naredba o prepočinjavanju jedinica u Operativnoj grupi, u kojoj ja nisam imao uvid.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. I da li ste ikada na prostoru Milovog brda, nakon 10. jedanaestog, videli pripadnike odreda Teritorijalne odbrane Petrova gora i Leve Supoderice? I da li su isti učestvovali u bilo kakvim aktivnostima oko održavanja dostignutih pozicija ili ne?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Pripadnici odreda Petrova gora i Leva Supoderica su kroz pomenutu zonu prolazili na izvršenje dobijenog zadatka u sastav

JOD-a. Ali, na tom prostoru više se nisu zadržavali i nisu imali aktivnosti, kad je reč o Milovom brdu.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. 19. jedanaestog, na pitanje uvaženog kolege, rekli ste da ste bili u bolnici. U spoljnjem obezbeđenju bolnice, sem Treće čete kojom je komandovao Miroslav Radić, da li je u tom obezbeđenju učestvovao bilo koji pripadnik Teritorijalne odbrane Petrova gora ili Leva Supoderice?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Ja 19. novembra, prilikom fizičkog prisustva ispred bolnice, izuzev malog... male grupe vojnika redovnog odsluženja vojnog roka, i doktora i sestara koji su bili ispred bolnice, druga lica nisam video.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li ste na redovnom referisanju 19. i 20. jedanaestog 1991. godine videli komandante Teritorijalne odbrane Petrova gora i Leva Supoderica, ili oni nisu bili prisutni?

SVEDOK STIJAKOVIĆ – ODGOVOR: Od 10. novembra, pa do povratka u Beograd, komandanta odreda Leva Supoderica i komandanta odreda Petrova gora ja nisam imao prilike više da vidim u komandi Prvog motorizovanog bataljona na referisanjima.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala, gospodine Stijakoviću.

ADVOKAT BOROVIĆ: Ja sam, časni Sude, završio dodatno ispitivanje.

SUDIJA PARKER: Puno vam hvala, gospodine Boroviću. Biće vam drago da čujete da je ovim završeno vaše ispitivanje. Pretresno veće želi da vam se zahvali što ste došli u Hag i što ste nam pomogli koliko ste mogli. Biće vam drago što sada možete da se vratite svojim uobičajenim poslovima i interesovanjima. Hvala vam mnogo. Službenik Suda će da vas isprati iz sudnice.

SVEDOK STIJAKOVIĆ: Hvala vama.

(svedok napušta Sudnicu)

SUDIJA PARKER: Gospodine Domazet?

ADVOKAT DOMAZET: Mogu li iskoristiti ovo vreme za jednu molbu? Naime, Odbrana gospodina Mrkšića podnela je jedan podnesak...

SUDIJA PARKER: Da li mogu da vas zamolim da napravite pauzu gospodine Domazet, zato što imamo svedoka koji čeka. I ja sam zamolio gospođu Tapušević da sada nastavimo sa davanjem iskaza svedoka. Dve stvari. Svedočenje ovog svedoka je trajalo duže nego što smo predvideli. A drugo, osećam da možda ne bi bila loša ideja da damo stranama nešto ranije pauzu pre nego što nastavimo. Pa zbog toga...

(Pretresno veće se savetuje)

SUDIJA PARKER: Predlažem da sada nije prilika da pozovemo sledećeg svedoka. Nemamo čak ni 20 minuta, jer će nam pola tog vremena trebati da uspostavimo mere zaštite i u tom kontekstu se vama izvinjavam. Ali predlažem da bi praktičniji korak bio da počnete sa svojim svedokom sutra ujutro, odmah na početku dana. A ovaj

zahtev gospodina Domazeta koji želi da iznese, možda samo dodaje činjenici da ne možemo efikasno započeti sa ovim svedokom večeras. Hvala vam.

SUDIJA PARKER: Da, gospodine Domazet?

ADVOKAT DOMAZET: Evo časni Sude, pa ja sam i očekivao... mislio sam dok se odlučite ili dođe svedok, da upravo iznesem ovo što sam hteo. Ja bi vas zamolio. Odbrana gospodina Mrkšića je podnela bila podnesak za uvođenje dokaza na koji je Tužilaštvo 6. oktobra odgovorilo, dakle prošlog petka. Delimično prihvatajući, a delimično se protiveći. Odbrana gospodina Mrkšića bi želela da uloži odgovor na ovaj podnesak, na odgovor tužioca, pre nego što ovaj časni Sud odluči o tome. I taj rok je... sutra. Moja molba je, ukoliko je moguće da se ovaj rok Odbrani gospodina Mrkšića produži za nekoliko dana, do utorka ili srede, obzirom da sam bez gospodina Vasića od prošle subote, kada je oputovao, i da očekujem da je danas imao uspešnu intervenciju i da će nam se u ponedeljak priključiti. Tako da sam zaista ove nedelje, uz ovo suđenje i još neke probleme, odnosno, obaveze koje je naš tim imao u vezi sa *stage reportom* da završi do sutra, zaista nisam bio sam u mogućnosti da to uradim, a očekujem tu i pomoć gospodina Vasića. Pa je moja molba, ukoliko ovaj rok koji inače je do sutra, može da se produži za iduću nedelju?

SUDIJA PARKER: Gospodine Domazet, znači 13.00 časova u utorak.

ADVOKAT DOMAZET: Hvala, časni Sude. Dovoljno je.

SUDIJA PARKER: Nadam se da ćete da uživajte ovog vikenda sa svojim podnescima. Sada ćemo da završimo sa radom i nastavićemo sutra ujutro u 9.00 časova.

